

- Proiectul C. C. al P. M. R.: Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani (pag. 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 7)
- Proiectul Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Român (pag. 7-a).
- Propuneri la proiectul Statutului modificat al P.M.R. (pag. 7-a).
- Toate forțele pentru terminarea treierii (pag. 8-a).
- O nouă întovărășire agricolă în raion (pag. 8-a).
- Poporul francez a respins tratatul „comunității defensive europene” (pag. 8-a).

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani

Una din principalele sarcini ale partidului și guvernului în domeniul construcției economice o constituie organizarea creșterii puternice a producției agricole, pentru obținerea, în următorii 2—3 ani, a unei abundențe de produse necesare ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc la oraș și sate.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a hotărât orientarea cursului politicii noastre economice spre o repartizare mai justă a mijloacelor materiale și îndeosebi a investițiilor, în vederea unei dezvoltări continue, raționale, a industriei grele, temelia dezvoltării economiei naționale, a lichidării rămănerii în urmă a agriculturii față de dezvoltarea industriei și a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Ca urmare a măsurilor organizatorice și economice, luate după plenara C.C. al P.M.R. de către partid și guvern, s-au obținut unele rezultate pozitive în dezvoltarea agriculturii. S-a mărit volumul investițiilor și creditelor pentru agricultură, s-a elaborat și a început să se aplice legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956, a sporit numărul de tractoare, mașini și unelte agricole, s-a mărit suprafața însămînțată cu porumb, culturi tehnice și legumicole, lucrările agricole de toamnă și primăvară s-au executat la un nivel agrotehnic mai înalt, s-a îmbunătățit sistemul de contractare la unele produse agricole prin mărirea cointeresării materiale a producătorilor agricoli.

Statul a acordat mijloace importante pentru întărirea rolului organizator al stațiilor de mașini și tractoare, dotarea lor cu utilaj perfecționat și asigurarea lor cu cadre calificate, trimise din industrie în agricultură.

Dezvoltarea industriei socialiste a creat baza tehnico-materială pentru înzestrarea agriculturii cu tractoare și mașini agricole, pentru întărirea S.M.T.-urilor, care reprezintă principalele puncte de sprijin ale statului democrat-popular în organizarea dezvoltării producției agricole și în îndrumarea țărânilor muncitoare pe calea transformării socialiste a agriculturii.

Cu toate acestea nivelul actual al producției agricole a rămas mult în urma cerințelor crescânde de aprovizionare a populației muncitoare cu produse vegetale și animale și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole.

În vederea creșterii bunăstării materiale și culturale a poporului muncitor în următorii 2—3 ani, trebuie să se realizeze o cotitură în dezvoltarea producției agricole și să se obțină sporirea producției la hectar, la toate culturile, în special la grâu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, bumbac, floarea soarelui, mărirea numărului de animale și a productivității lor, valorificarea rațională a terenurilor slab cultivate și necultivate.

În faza actuală a construcției socialiste la noi în țară — odată cu dezvoltarea industriei grele și cu creșterea rapidă a industriei ușoare și alimentare, producătoare de bunuri de larg consum — ridicarea agriculturii este veriga hotărâtoare pentru dezvoltarea și întărirea întregii economii naționale și creșterea nivelului de trai al poporului muncitor.

Pentru aplicarea consecventă a liniei politice trasate de plenara C.C. al P. M. R. din 3—5 martie 1949, organele de partid și de stat trebuie să se preocupe îndeaproape și

permanent de întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor existente, precum și de organizarea de noi întovărășiri agricole și noi gospodării colective, în măsura în care țărânilor muncitori cu gospodării individuale se conving de superioritatea agriculturii socialiste. Gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, precum și asociațiile simple ale țăranilor muncitori pentru cultivarea plantelor tehnice și creșterea animalelor, formate în scopul cooperării în muncă, creează condiții favorabile pentru executarea muncilor agricole cu mijloace mecanizate și pentru introducerea agrotehnicii înaintate și constituie mijlocul cel mai sigur de a organiza creșterea rapidă a producției agricole vegetale și animale.

Organele de partid și de stat trebuie să acorde un ajutor permanent și multilateral țărânilor muncitoare cu gospodării individuale, în vederea organizării producției, a introducerii metodelor agrotehnice înaintate, a procurării inventarului agricol, a mării efectivelor de animale, pentru a-și spori producția agricolă și a valorifica produsele prin cooperative, prin organe economice de stat sau în piețe, țirguri și în oboare.

În același timp este necesar ca gospodăriile agricole de stat să înlăture defecțiunile grave care persistă în organizarea conducerii și producției, să devină gospodării agricole socialiste model — cu o înaltă productivitate agricolă vegetală și animală — astfel ca fiecare gospodărie agricolă de stat să devină rentabilă și să fie exemplu pentru gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țărânilor muncitori cu gospodării individuale. Succesele dezvoltării agriculturii noastre depind, în primul rând, de aplicarea consecventă a principiului cointeresării materiale a colectivităților, a întovărășirilor, a țăranilor muncitori cu gospodării individuale și a muncitorilor din gospodării agricole de stat și S.M.T.-uri, la sporirea producției agricole vegetale și animale.

În scopul lichidării rămănerii în urmă a agriculturii față de dezvoltarea industriei, plenara C.C. al P.M.R. consideră necesar să propună Congresului al II-lea al P.M.R. proiectul de directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, cuprinzând un ansamblu de măsuri economice, organizatorice și tehnice, care să ducă la un puternic avânt în ridicarea producției agricole, la dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, la întărirea continuă a alianței între clasa muncitoare și țărânilor muncitoare.

1. Identificarea suprafețelor și punerea în valoare a tuturor rezervelor de terenuri

În scopul mării producției agricole globale, suprafața arabilă a țării urmează să crească la finele anului 1956 pînă la 10 milioane hectare.

Pentru mărirea suprafețelor cultivate și folosirea deplină a tuturor rezervelor de terenuri, este de o importanță deosebită ca în 2—3 ani să se identifice toate suprafețele agricole și silvice și să se asigure o evidență clară a suprafețelor, pe sectoare sociale, pe gospodării și mod de folosință.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii să ia măsuri de punere în valoare a tuturor tere-

nurilor, în conformitate cu însușirile pe care le au acestea sau cu însușirile ce li se pot da prin lucrări de îmbunătățiri și ameliorațiuni agr-silvice, ca: indiguiri, desecări, canalizări, defrișări, irigații, desțeleniri, amenajări și altele, care să asigure mărirea suprafețelor agricole.

Se vor mări suprafețele arabile și cultivabile, îndeosebi prin reducerea suprafețelor inundabile, a mlaștinilor, a mărăcișurilor, a arboretelor de invazie, a marginilor de drumuri și a zonelor de șosea și de cale ferată.

O atenție deosebită trebuie dată punerii în valoare, prin trecerea în cultură a tuturor locurilor virane din vetrele satelor și ale orașelor; pe aceste terenuri muncitorii, țărânilor muncitori, femeile, tineretul pot cultiva milioane de pomi fructiferi și mii de ha. cu cartofi și legume.

Să se ia măsuri de plantare cu pomi roșitori a marginilor tuturor drumurilor, șoselelor și căilor ferate.

Pentru menținerea suprafețelor agricole să se pună capăt oricăror tendințe de risipire a terenurilor bune de cultură. Nu se va admite schimbarea destinației terenurilor agricole pentru scopuri neagricole, decât în cazuri excepționale.

II. Mărirea producției de cereale

Mărirea producției globale de cereale și a producției de cereale-marfă constituie principala condiție pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri de producție vegetală, pentru dezvoltarea creșterii animalelor, pentru asigurarea aprovizionării abundente a oamenilor muncii cu alimente și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole.

Pentru aceasta este necesar ca:

1). Să se extindă suprafața însămînțată cu cereale în 1955 pînă la 7.220.000 ha., iar în 1956 pînă la 7.360.000 ha., din care cu grâu de toamnă să fie însămînțate în 1956 pînă la 2.740.000 ha.

Având în vedere marea însemnătate a porumbului atât pentru alimentația populației, cât și pentru furajarea animalelor, precum și multiplele sale însușiri ca materie primă pentru industrie, suprafața cultivată cu porumb să se mărească pînă la 3.300.000 ha. în 1955 și pînă la 3.400.000 ha. în anul 1956.

2). Să se sporească producția globală de cereale în următorii 2—3 ani pînă la 10.500.000 t., mărindu-se recolta medie la ha. în anii 1955—1956 în felul următor: grâul de toamnă pînă la 1.400 kg.; porumb pînă la 1.500 kg.; secară pînă la 1.300 kg.; orzul de toamnă pînă la 1.500 kg. și cel de primăvară pînă la 1.200 kg.; ovăzul pînă la 1.200 kg.; orezul pînă la 3.500 kg.

3). Se atrage în mod deosebit atenția organizațiilor de partid, sfaturilor populare și organelor agricole asupra necesității de a îmbunătăți în mod hotărât agrotehnica culturii cerealelor, prin introducerea și respectarea peste tot a regulilor agrotehnice.

4). Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să întărească în decursul anilor 1955—1956 munca de organizare a teritoriului, să introducă asolamente juste în gospodăriile agricole de stat și în gospodăriile agricole colective și să le dea ajutor efectiv pentru elaborarea planurilor de cultură; să îndrume pe țărânilor muncitori cu gospodării individuale la organizarea producției și rî-

ndirea culturilor după plante premergătoare bune.

5). Să se asigure, începînd cu toamna anului 1954, îndeplinirea completă de către S.M.T., gospodăriile agricole de stat și gospodăriile anexe, precum și de întovărășiri și gospodării agricole colective, a planurilor de dezmirișit și de arături adînci de toamnă; semănatul culturilor de toamnă să se facă în terenuri bine pregătite, iar cele de primăvară să fie însămînțate în întregime în arături adînci de toamnă.

S.M.T.-urile și centrele de închiriat mașini agricole să lichideze atitudinea de nesocotire a importanței ajutorului pe care trebuie să-l dea țăranilor muncitori cu gospodării individuale cărora sint obligate să le acorde un sprijin susținut agro și zootehnic pentru prelucrarea solului, întreținerea și recoltatul culturilor și pentru creșterea animalelor.

6). Să se asigure aplicarea pe scară largă a grăpatului timpuriu de primăvară, a cultivatului înainte de însămînțare, a arăturilor adînci de toamnă pentru culturile de primăvară pe toate suprafețele gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor anexe, gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole și pe cît mai întinse suprafețe în gospodăriile agricole individuale.

Să se lărgască rețeaua laboratoarelor pentru încercarea semințelor și să se îmbunătățească munca lor, astfel ca în 1956 să se facă controlul tuturor semințelor ce se vor folosi în gospodăriile agricole socialiste și într-o cît mai mare măsură, la gospodăriile agricole individuale.

Să se execute semănatul cerealelor într-un timp cît mai scurt și la termenele agrotehnice cele mai bune pentru fiecare zonă, astfel ca însămînțatul de toamnă să se termine în 20—25 zile de lucru pentru fiecare zonă, cerealele timpurii de primăvară în 10—15 zile, iar porumbul cel mult în 15—20 zile după încălzirea optimă a solului. Termenele optime pentru însămînțat vor fi stabilite pentru fiecare raion de către comitetele executive ale sfaturilor populare și organele locale ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Să se însămînțeze după metoda rîndurilor încrucișate și în rînduri dese cel puțin 20.000 ha. păioase în anul 1955 și cel puțin 450.000 ha. în anul 1956. Să se extindă pe scară cît mai largă semănatul porumbului în cuburi așezate în pătrat, astfel ca în 1955—1956 această metodă de însămînțare să cuprindă majoritatea suprafețelor cultivate cu porumb în gospodăriile agricole socialiste, să se recomande gospodăriilor agricole individuale, pe suprafețele care permit prașitul mecanic în lung și în lat.

7). Să se extindă folosirea îngrășămintelor organice astfel ca în anul 1956 să se aplice pe suprafața de circa 1.220.000 ha. Să se extindă folosirea îngrășămintelor minerale pe circa 200.000 ha. în anul 1956 și să se treacă la experimentarea aplicării de îngrășămintă fosfor și azoto-bacteriene, pe cel puțin 4—5.000 ha. cereale.

8). Să se îmbunătățească calitatea lucrărilor de îngrijire a cerealelor și îndeosebi a porumbului.

La culturile de porumb, în 1955 să se aplice polenizarea suplimentară pe o suprafață de cel puțin 500.000 ha., iar în 1956 pe

(Continuare în pag. 2-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani

(Urmare din pag. 1-a)

1.000.000 ha. La fel, să se aplice potențarea suplimentară la secară pe 80.000 ha. în 1955 și cel puțin 160.000 ha. în 1956.

9). Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Direcțiile Agricole regionale vor lua măsuri pentru:

a) Îmbunătățirea muncii experimentale a stațiilor agricole, a gospodăriilor raionale de producere a semințelor în scopul înmulțirii semințelor de soi, astfel încât pe anii 1955—1956 să se asigure sămînță raionată pentru cel puțin 1.100.000 ha. cereale;

b) Asigurarea însămînțării cu sămînță hibridă de porumb pînă la 15.000 ha. în anul 1955, și circa 800.000 ha. în următorii 2—3 ani. Producția de sămînță hibridă de porumb trebuie astfel organizată încît în anii următori semințul să se facă numai cu semințe hibride din prima generație, care asigură cele mai mari sporuri de producție;

c) Îmbunătățirea muncii gospodăriilor raionale pentru producerea semințelor de soi, asigurându-li-se cadrele de conducere și numărul de mașini și tractoare;

d) Intensificarea muncii de creare de soiuri productive, rezistente la cădere, la ger, la secetă, la scuturat și la boli, iar comisia de stat pentru încercarea soiurilor să procedeze la încercarea afită a soiurilor selecționate, cit și a celor locale în vederea raionării și răspîndirii celor mai valoroase dintre ele;

e) Organizarea unei consfătuirii lărgite cu specialiștii agricoli, cu cercetătorii din stațiile experimentale agricole și cu țărani muncitori cu multă experiență practică în munca cîmpului, în scopul dezbaterii problemei raionării culturilor agricole, ținînd seama de condițiile de climă și sol și de agrotehnica practică, pe baza cărora să se întocmească harta raionării culturilor și soiurilor;

f) Extinderea culturii orzului de toamnă, astfel ca treptat orzul de primăvară să fie înlocuit cu cel de toamnă în toate zonele în care cultura lui reușește mai bine ca orzul de primăvară. În Transilvania și în regiunile de nord cu precipitațiuni bune, să se extindă cultura orzoaicei.

10). Pentru dezvoltarea inițiativei gospodăriilor agricole individuale se recomandă ca, începînd cu anul agricol 1954/1955, să nu se mai dea planuri de cultură pentru cereale gospodăriilor agricole individuale, urmînd ca acestea să primească cel mai tîrziu pînă la 1 septembrie a fiecărui an, numai obligațiile pentru predarea cotelor de cereale către stat.

III. Mărirea producției la culturile tehnice

Cu toate că suprafețele care se cultivă cu sfeclă de zahăr, bumbac, tutun, cînepă, în floarea soarelui și alte culturi tehnice, au crescut simțitor în ultimii ani, producția globală a acestor culturi este încă cu totul nesatisfăcătoare.

Pentru mărirea producției la plantele tehnice să se asigure realizarea următoarelor sarcini:

1). Producția globală la principalele culturi tehnice să crească, în următorii 2—3 ani, pînă la: bumbacul 100.000 t. neegrenat; sfecla de zahăr 2.100.000 t.; inul de fuior 57.000 t. paie; cînepă de fuior 240.000 t. paie; floarea soarelui 430.000 t.; inul de ulei 19.000 t.; soia 25.000 t.; rapița 19.000 t.; tutunul 27.000 t.; ricinul 6.000 t.; cicoarea 40.000 t.

2). În următorii 2—3 ani, producțiile medii pe hectar la plantele tehnice să crească pînă la cel puțin: bumbac 600 kg. neegrenat; sfecla de zahăr 18.000 kg., inul de fuior 2.300 kg. paie; cînepă 3.500 kg. paie; floarea soarelui 1.050 kg.; inul de ulei 700 kg. semințe, cicoarea 12.500 kg. rădăcini.

Să se asigure îngrășăminte naturale a cel puțin 410.000 ha. cultivate cu plante tehnice și 280.000 ha. cu îngrășăminte

minerale, iar îngrășămintele bacteriene să fie folosite pe cel puțin 48.000 ha. la culturile tehnice.

Totodată să se asigure:

a) Însămînțarea a cel puțin 65.000 ha. sfeclă de zahăr cu sămînță iarovizată;

b) Aplicarea ciupitului și cîrnitului la bumbac în sectorul socialist pe toate suprafețele cultivate și extinderea acestor lucrări în sectorul individual;

c) Semănatul florii soarelui în cuiburi așezate în pătrat pe toate suprafețele cultivate în sectorul socialist, iar în sectorul individual pe acele terenuri care se pot lucra cu cultivatorul în lung și în lat.

Să se aplice polenizarea artificială la floarea soarelui 100% în sectorul socialist și pe suprafețe cit mai mari cultivate în sectorul individual;

d) Să se folosească pe scară cit mai largă prașitul mecanic la toate culturile tehnice, alți cu cultivatoarele trase de tractor, cit și cu cele trase de animale, asigurîndu-se cel puțin 3—4 prașile la toate culturile tehnice.

3). Să se organizeze producerea de semințe de soi pentru toate plantele tehnice, astfel ca în 1956 să se asigure semințe de soi pentru semănatul 100% a suprafețelor din sectorul socialist și 50% în sectorul individual, — în afară de cînepă.

4). Să se ia măsuri de îmbunătățire a muncii de selecționare a soiurilor de semințe la toate culturile tehnice, punînd la încercare sortimente cit mai mari atît din soiurile indigene cit și din cele străine, astfel ca, în cel mai scurt timp, să punem în cultură soiuri cit mai valoroase sub raportul productivității la hectar și al însușirilor lor tehnice, renunțîndu-se în 2—3 ani la import de semințe.

5). Pentru plantele tehnice se vor da producătorilor planuri de cultură; ele vor fi predate cel mai tîrziu pînă la 10 septembrie. La întinarea planurilor de cultură tehnice se va ține seama de calitatea terenurilor cultivatorilor, de preferința lor pentru una sau alta din culturi, de priceperea pe care o au pentru astfel de culturi și de posibilitățile de lucru ale fiecărei gospodării.

6). La stabilirea suprafețelor de plante tehnice pe regiuni, raioane și comune, se recomandă reducerea numărului prea mare de plante tehnice pe un raion sau comună, prevăzîndu-se numai acele culturi care s-au dovedit a da cele mai mari recolte, cu a căror cultivare s-au deprins producătorii.

7). Stațiunile de mașini și tractoare vor organiza brigăzi speciale, înzestrate cu tractoare puternice „Stalineț” pentru pregătirea terenurilor destinate culturilor tehnice atît la gospodăriile agricole de stat, la gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole, cit și la țărani cu gospodării individuale.

Organele agricole, S.M.T., sfaturile populare și organele de partid să considere ca o sarcină de bază ajutorul multilateral pe care trebuie să-l acorde țărănilor cu gospodării individuale atunci cînd aceștia își exprimă dorința de a se asocia în scopul aratului și semănăturii în comun al bumbacului, tutunului, sfecele de zahăr și altor culturi.

Toți cultivatorii de plante tehnice să fie îndrumați să cultive aceste plante numai în terenuri arate adînc de toamnă, bine îngrășate cu îngrășăminte organo-minerale și întreținute prin executarea lucrărilor agricole la un nivel agrotehnic cit mai înalt.

IV. Mărirea producției de cartofi și legume

În scopul mării producției de cartofi și legume este necesar:

Să se ia măsuri de extindere a suprafețelor cultivate cu cartofi și legume pînă la 430.000 ha. în 1956, din care cel puțin 270.000 ha. cu cartofi.

Extinderea acestor culturi să se facă, în primul rînd în zonele din jurul centrelor muncitorești și orașelor industriale mari, ast-

fel ca fiecare din aceste zone să aibă baze proprii de aprovizionare, evitîndu-se astfel transportul pe distanțe lungi al unor cantități mari de cartofi și legume.

Să fie extinsă cultura cartofului în zonele de munte, cum sînt Vrancea, Moinești, Piatra Neamț, Munții Apuseni, Curtea de Argeș și altele, unde cartoful reușește să dea producții mai mari decît porumbul și alte culturi.

Să se reintroducă aceste culturi în localitățile cunoscute ca fiind în trecut cultivate de cartofi și legume, cum sînt: Aradul Nou, Vinga, Fălticeni și altele, folosindu-se astfel experiența acumulată de cultivatori și condițiile naturale favorabile, fără a se renunța la extinderea culturii cartofului în regiunile de stepă ca Galați, Constanța și altele, unde greșit se credea că această plantă nu poate fi cultivată. Să se dea o atenție deosebită extinderii metodei plantării de vară a cartofilor.

Să se organizeze și să se extindă producția semințelor de legume, astfel ca în 1956 să se asigure cel puțin 11.000 t. sămînță. Producția de sămînță de fasole, mazăre, arpagic și usturoi să fie dublă; să se asigure un fond de rezervă anual de sămînță de cel puțin 22.000 t., din soiurile de cartofi timpurii și semi-timpurii.

Să se asigure constituirea fondului de semințe pentru legume de bază, în proporție de cel puțin 50% din necesarul anual în 1955 și 100% în 1956. Să se extindă munca științifică pentru a se asigura înmulțirea celor mai valoroase soiuri de cartofi, varză, roșii, castraveți și alte culturi, precum și pentru a se crea soiuri noi și mai valoroase.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în colaborare cu Ministerul Comerțului Interior și Centrocopolul, să extindă rețeaua comercială pentru vînzarea semințelor de legume.

În scopul aprovizionării populației cu legume proaspete cit de timpuriu primăvara, cit mai tîrziu toamna, și chiar în cursul iernii, să se organizeze culturile de legume în sere și răsadnițe, astfel ca în 2—3 ani să se realizeze:

— la gospodăriile agricole de stat 110.000 m.p. sere și 600.000 m.p. răsadnițe;

— la gospodăriile agricole colective 100.000 m.p. sere și 200.000 m.p. răsadnițe;

— la întovărășirile agricole 15.000 m.p. răsadnițe.

Se vor extinde suprafețele de sere și răsadnițe și la gospodăriile anexe, precum și răsadnițele în sectorul agricol individual.

Să se folosească în acest scop, pe scară cit mai largă, apa caldă, aburii și căldura provenită din instalațiile diferitelor uzine, termocentrale și alte întreprinderi, precum și gazele naturale și apele termale.

Sarcinile de plan pentru însămînțarea și contractarea culturilor legumicole să fie cunoscute de sfaturile populare regionale, raionale și comunale, precum și de organizațiile economice contractante, cel mai tîrziu în luna septembrie a fiecărui an.

V. Dezvoltarea viticulturii și pomiculturii

Pentru dezvoltarea și îmbunătățirea viticulturii și pomiculturii și pentru realizarea unor producții mari la hectar, să se ia următoarele măsuri:

1) În 2—3 ani viile existente în gospodăriile de stat, gospodăriile anexe, gospodăriile colective, întovărășirile agricole și gospodăriile țărănești individuale să fie aduse în stare de producție superioară, prin aplicarea agrotehnicii înaintate, prin refacerea viilor și prin combaterea dăunătorilor și bolilor.

În anii 1955—1957 să se completeze gurile pe o suprafață de cel puțin 20.000 ha. viță altoită și indigenă și 107.000 ha. hibrizi producători direcți, iar în anii 1957—1960 pe o suprafață de 69.000 ha. viță altoită și indigenă.

2) Pînă la sfîrșitul anului 1957 să se facă defrișarea viilor bătrîne nerentabile pe o su-

prafață de 6.000 ha., iar pînă în 1965 pe o suprafață de 29.500 ha. Se vor planta suprafețe noi de vii pînă la sfîrșitul anului 1957 pe o suprafață de 6.800 ha., iar pînă la sfîrșitul anului 1965 pe suprafața de 54.000 ha.

3) În anul 1966, suprafața totală de vii să ajungă pînă la 257.500 ha., din care suprafața cultivată cu viță altoită și indigenă pînă la 144.500 ha. Recolta globală de struguri să ajungă în anul 1957 pînă la 630.000 tone și în anul 1965 pînă la 875.000 tone.

4) Pînă la sfîrșitul anului 1957 să se defrișeze livezi bătrîne neproductive pe o suprafață de 22.000 ha. și să se planteze cu pomi livezi noi pe o suprafață de 22.000 ha. precum și o suprafață de 2.000 ha. cu arbuști fructiferi (smeură, agrișe, coacăze și altele), folosindu-se în acest scop, în primul rînd, terenurile pe care nu se pot cultiva cereale și alte culturi.

Pînă în anul 1965 se va spori suprafața de livezi în plantații masive pînă la 250.000 ha., cu un număr total de 50 milioane de pomi fructiferi. În jurul caselor, în sate și orașe, să se planteze cca. 46.000.000 pomi și 12.000 ha. arbuști fructiferi (smeură, coacăze, agrișe). Să se extindă plantațiile de nuci pînă la 10 milioane pomi și să se planteze 250.000 castani comestibili. O deosebită atenție să fie dată plantării de caiși și cireși în Dobrogea și de gutui în Delta Dunării.

Recolta globală de fructe pe țară să ajungă în anul 1956 pînă la cca. 640.000 tone, iar în anul 1965 pînă la cca. 930.000 tone.

5). Pentru îndeplinirea sarcinilor de dezvoltare a viticulturii și pomiculturii se vor lua următoarele măsuri, pe bază de criterii stabilite științific pentru fiecare zonă:

a) Să se extindă rețeaua existentă de pepiniere viticole și pomicele, în așa fel ca la sfîrșitul anului 1957 suprafața pepinierele viticole să fie mărită pînă la 2.300 ha., iar suprafața pepinierele de pomi și arbuști fructiferi să fie mărită pînă la 4.200 ha.

b) Să se producă în pepinierele pomicele, pînă la sfîrșitul anului 1957, cca. 14 milioane pomi fructiferi altoiți.

c) Să se obțină în pepinierele viticole, pînă la sfîrșitul anului 1957, cca. 41.000.000 buc. vițe altoite și cca. 20.000.000 buc. butași de viță indigenă.

d) Să se termine cel mai tîrziu pînă în anul 1955 raionarea soiurilor de pomi fructiferi și de viță și să se organizeze producerea materialului săditor, să se introducă în producție cele mai bune soiuri raionate, ținîndu-se seama de particularitățile agro-climaterice ale zonelor și de necesitățile populației și ale industriei alimentare;

e) Să se execute la timp munca de identificare a stării viilor, livezilor și plantațiilor de arbuști fructiferi, precum și defrișarea celor nerentabile; să se aleagă terenurile pentru organizarea pepinierele noi și a noilor plantații de vii, livezi și culturi de arbuști fructiferi, precum și alte lucrări;

f) Cu sprijinul specialiștilor din stațiunile experimentale de pomicultură și viticultură să se studieze problema introducerii diferitelor specii de pomi și arbuști fructiferi și a viței de vie, în perdelele de protecție a cîmpurilor.

6) Să se îmbunătățească și să se completeze regulile agrotehnice pentru viticultură, pomicultură și pentru producția de pomi și vițe altoite, asigurîndu-se aplicarea lor la timp și la un nivel calitativ superior.

Este necesară organizarea unei acțiuni largi de masă, cu participarea voluntară a țărănilor muncitori, a muncitorilor de la orașe, a femeilor și tineretului, pentru plantarea și îngrijirea pomilor și pentru combaterea dăunătorilor.

7) Se vor organiza în anii 1955—1956 în zonele unde viticultura și pomicultura constituie principalele ramuri ale agriculturii, S.M.T.-uri specializate în lucrări viti-pomicele, iar în zonele unde suprafața viilor și livezilor este mică, brigăzi de tractoare specializate în deservirea viilor și livezilor.

(Continuare în pag. 3-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivile Congresului al II-lea al Partidului

cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani

(Urmare din pag. 2-a)

Pentru aplicarea mai largă a mecanizării în ramura viticolă, plantarea noilor suprafețe de vii să se facă la o astfel de lățime între rânduri, încât să permită lucrarea mecanizată a solului, atât cu mașini cu tracțiune animală, cât și cu tractoarele.

8) În scopul extinderii rețelei întreprinderilor de stat pentru prelucrarea strugurilor și fructelor, și pentru mărirea producției de vinuri și rachiuri naturale, în perioada 1955—1957 Ministerul Industriei Alimentare va construi 4 uzine de vinificație cu capacitate de câte 2.000 tone struguri, 29 centre de vinificație cu capacitate de câte 1.000 tone struguri, și 250 centre de vinificație cu capacitate de câte 500 tone struguri și distilării, precum și depozite pentru păstrarea și condiționarea vinului și a rachiului natural.

9) Să se extindă rețeaua centrelor permanente pentru recepția, sortarea și ambalarea strugurilor și fructelor, precum și rețeaua de depozite pentru păstrarea acestor produse în timpul iernii.

VI. Dezvoltarea creșterii animalelor

Legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956 în R.P.R. a stabilit măsurile pentru creșterea șeptelului, sporirea productivității animalelor, crearea unei baze furajere corespunzătoare și a mărit cointeresarea materială a țărănimii muncitoare. Gospodăriile de stat și gospodăriile agricole colective au mărit în 1954, în comparație cu 1953, efectivul de animale de producție și de muncă și cantitatea de produse animale predate statului.

Totuși, dezvoltarea acestei importante ramuri agricole continuă să rămână nesatisfăcătoare. Nu s-au luat toate măsurile necesare pentru dezvoltarea și îmbunătățirea bazei furajere. De aceea:

1) Să se considere ca o sarcină de mare importanță lichidarea rămănerii în urmă a dezvoltării creșterii animalelor și, în special, a vacilor, crearea unei baze furajere corespunzătoare, asigurarea de adăposturi pentru animale și păsări, ridicarea considerabilă a productivității animalelor, accelerarea ritmului de creștere a efectivului de animale și mărirea cantităților de produse animale.

2) Sarcinile de plan ce decurg din legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor pe anii 1955—1956 să se defalce pe regiuni, raioane, comune, gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat, herghelii, ferme și gospodării anexe. Să se dezbată în ședințe de partid, în sesiunile sfaturilor populare, în adunările cu țărani muncitori și cu muncitorii agricoli aceste sarcini, stabilindu-se măsurile concrete pentru realizarea planului de dezvoltare a creșterii animalelor.

3) Se vor lua măsuri pentru mărirea efectivului de oi cu lână fină și semi fină în gospodăriile de stat, în ferme, în gospodăriile agricole colective, în întovășiri și în gospodăriile țărănești individuale. Efectivul acestor rase de oi va trebui să ajungă, la sfârșitul anului 1955, la cca. 4.350.000 capete, din care oi fătoare cca. 3.000.000 capete și, la sfârșitul anului 1956, cca. 4.900.000 din care cca. 3.400.000 oi fătoare.

4) Se vor lua măsuri pentru mărirea efectivului cailor de rasă din hergheliile statului, până la sfârșitul anului 1956 cel puțin la 3.800 capete.

În depozitele de armăsari, efectivul armăsarilor reproducători trebuie să ajungă la sfârșitul anului 1956 până la cel puțin 1.300 capete.

5) Ministerul Agriculturii și Silviculturii și celelalte ministere care au gospodării anexe, organele de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri prin care:

a) Să organizeze un control sistematic asupra îndeplinirii sarcinilor în legătură cu dezvoltarea creșterii animalelor;

b) Să asigure îndeplinirea măsurilor cu privire la mărirea producției la hectar și a

producției globale la culturile furajere. Pentru mărirea producției de nutrețuri suculente și verzi, se va practica pe scară largă, începând cu anul 1955, semănatul în miriște a ierburilor anuale pentru fin și pentru nutreț verde, după recoltarea culturilor timpurii. În așa fel încât aceste semănături să ocupe în 1956 o suprafață de cca. 80-100.000 ha.

Pentru îmbunătățirea radicală a fînețelor și pășunilor naturale, S.M.T.-urile și sfaturile populare vor executa lucrări de sfeteșnire, curățire de tufe, mușuroaie, piele și altele, în așa fel ca până în 1956 recolta la hectar a fînețelor naturale să ajungă la cel puțin 2.200 kg. fin la ha., iar a pășunilor la cel puțin 6.000 kg. de masă verde;

c) Să asigure îndeplinirea planului de construcții a adăposturilor pentru animale în gospodăriile agricole colective, întovășiri, gospodăriile agricole de stat, herghelii, ferme și în gospodăriile agricole anexe, în așa fel încât tot efectivul de animale și păsări să aibă adăposturile necesare, folosindu-se pe scară largă la construcția acestor adăposturi materiale locale.

d) Considerându-se dăunătoare tăierea ne rațională a animalelor tinere — viței, miei și altele — fapt care duce la micșorarea efectivului de animale și a resurselor de carne, se recomandă reglementarea creșterii și condiționării lor înainte de tăiere, în scopul obținerii unor randamente sporite de carne și de piele.

6) Să se ia măsuri pentru îmbunătățirea tehnicii a muncii în stațiunile de montă, cu folosirea rațională a reproducătorilor. Pentru a se sprijini dezvoltarea creșterii animalelor în gospodăriile agricole colective și în gospodăriile personale ale colectivităților, stațiunile de montă din satele unde peste 80% din gospodăriile țărănești au intrat în gospodării colective vor fi atribuite acestora.

Gospodăriile agricole, care au ferme zootehnice cu efective mari, li se vor repartiza zootehniști și personal veterinar retribuți de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Să se includă în planul de muncă al S.M.T.-urilor extinderea mecanizării principalelor munci în fermele zootehnice ale gospodăriilor agricole colective și întovășirilor zootehnice.

7) Ministerul de Finanțe și comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, raionale și comunale vor organiza folosirea justă a creditelor, astfel ca gospodăriile țărănilor muncitori lipsite de animale, și, în primul rând, gospodăriile familiilor ostașilor lipsite de vaci și de alte animale de muncă și de producție, să-și procure vaci, vițele, porci și oi pentru folosință proprie.

8) Se va îmbunătăți munca la întreprinderea de stat pentru cumpărarea și vânzarea animalelor de rasă.

Pentru stimularea creșterii reproducătorilor de rasă de calitate superioară, se vor îmbunătăți prețurile de achiziție și se vor institui premii speciale.

9) Se recomandă Direcției Centrale de Statistică să facă în fiecare an la 1 decembrie recensământul tuturor animalelor de muncă și de producție din țară.

VII. Despre aprovizionarea tehnico-materială a agriculturii

Dotarea și aprovizionarea agriculturii cu tractoare, mașini agricole, piese de schimb, utilaje de reparații, îngrășăminte minerale și alte mijloace de producție și materiale, este o problemă hotărâtoare pentru dezvoltarea agriculturii. De aceea este necesar ca:

1) Să se livreze agriculturii în anii 1955—1956, din producția internă și din import, următoarele mașini și utilaje agricole:

10.000 tractoare agricole și rutiere de diferite tipuri, din care 3.000 în 1955; 12.000 pluguri de tractoare, de diferite tipuri, din care 3.400 în 1955; 6.000 cultivatoare diferite, din care 2.000 în 1955; 5.500 mașini de semănat și plantat, de diferite tipuri, din

care 2.400 în 1955; 1.450 cositori autopropulsate și tractate, din care 840 în 1955; 3.200 secerători-legători, din care 1.570 în 1955; 3.600 combine pentru păioase, porumb și altele, din care 820 în 1955; 2.600 batoze pentru păioase, ierburi, porumb și altele, din care 1.040 în 1955; 58.000 cimpuri de grape și diferite grape, din care 25.000 în 1955; 6.800 motoare stabile, electrice și de schimb KD 35, din care 2.300 în 1955; 2.400 camioane și turisme, precum și un mare număr de: desmirișitoare, pompe de stropit, mașini de împrăștiat îngrășăminte minerale și naturale, tocători de furaje, ateliere mobile, strunguri, cisterne, butoaie metalice și altele, conform specificației ce se va prezenta de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

2) Să se fabrice și să se pună la dispoziția agriculturii în anii 1955—1956 — 180 grupuri electrogene de 25 și 30 C.P., împreună cu tablourile de distribuție, 340 electrogeneratoare și cantitatea necesară de cablu electric pentru tractoare.

3) Să se fabrice în anul 1955 cantitatea de 7.000 tone piese de schimb pentru tractoare și 4.000 t. pentru mașini agricole, iar în anul 1956 până la 9.000 tone piese de schimb pentru tractoare și 5.800 t. piese pentru mașini agricole, metale feroase, țevi, scule și metale neferoase conform specificației și în numărul cerut de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Să se îmbunătățească calitatea pieselor de schimb pentru tractoare și mașini agricole și să se stabilească prețuri unice de livrare.

4) Să se pună la dispoziția agriculturii în anii 1955—1956 cantitatea totală de 500 mii tone îngrășăminte minerale și 25.500 tone diferite substanțe chimice pentru combaterea bolilor și dăunătorilor la plante și animale.

5) Să se pună la dispoziția Ministerului Agriculturii și Silviculturii cantitățile necesare de pînză pentru secerători-legători, saci, cerele, sfoară de manila, precum și alte confecții din piele și bumbac.

6) În anii 1955 și 1956 să se mărească capacitatea de depozitare a bazelor de carburanți din sistemul Ministerului Industriei Petrolului, cu 9.300 tone.

7) Se vor aproviziona cu utilaj corespunzător pentru reparații S.M.T.-urile, gospodăriile de stat și întreprinderile de reparații.

8) Pentru organizarea centrelor de închiriat mașini de pe lângă cooperativele de consum și pentru înzestrarea gospodăriilor colective, a întovășirilor și a gospodăriilor individuale țărănești se vor asigura următoarele cantități de mașini cu tracțiune animală și manuală: 85.000 pluguri, 60.000 grape cu colți, 22.000 cultivatoare, 10.000 semănători de cereale, 2.000 tocători rădăcinoase, 3.500 cositori, 2.000 trioare, 2.000 vinturători-sortatoare, 50.000 prașitori pentru lucrat între rânduri, 3.500 secerători simple, 60.000 vermoșe, 400 autocamioane, 400 mori cu ciocane, 2.000 greble mecanice, 900 tocători siloz, 800 porzolatoare și 400 mașini de bătut porumb, precum și piesele de schimb necesare.

9) În scopul aprovizionării gospodăriilor agricole colective, întovășirilor agricole și a gospodăriilor individuale țărănești, se recomandă Centrocopului să organizeze în fiecare comună și sat mai mare desfacerea de pluguri, grape, cultivatoare, cositori, secerători simple, sortatoare, plantatoare manuale pentru porumb, vermoroșe, prăuțtoare și alte mașini și unelte, precum și piesele de schimb pentru astfel de mașini și unelte.

10) Pentru mărirea producției de îngrășăminte minerale să se construiască și să se dea în exploatare o uzină cu capacitate anuală de 200 mii tone îngrășăminte minerale și să se mărească producția de substanțe chimice necesare agriculturii.

VIII. Investițiile și dezvoltarea construcțiilor

Asigurarea investițiilor și realizarea la timp și în cele mai bune condițiuni a cons-

trucțiilor reprezintă o condiție dintre cele mai importante pentru dezvoltarea producției agricole. În acest scop:

1) Se vor investi pentru dezvoltarea producției agricole vegetale și animale, în anul 1955, suma de cca. 3.000 milioane lei, iar în anul 1956 suma de cca. 4.000 milioane lei.

2) Să se construiască și să se pună în exploatare în anii 1955—1956 în stațiunile de mașini și tractoare numărul corespunzător de ateliere, remize, magazii, locuințe, grupuri sociale, clădiri administrative strict necesare și altele, care să asigure buna funcționare a Stațiunilor de Mașini și Tractoare.

În 1955 să fie date în exploatare: 24 ateliere noi și complete, 20 de ateliere tip S.M.T., remize pentru 2.200 tractoare, 1.000 combine și batoze, precum și 46 remize pentru adăpostirea diverselor utilaje agricole, 37 magazii pentru piese de schimb și 60 depozite pentru carburanți.

Pentru asigurarea unei cazări a muncitorilor și tehnicienilor să fie construite și date în exploatare 84 locuințe colective, 588 apartamente familiale, precum și numărul corespunzător de băi, cantine, clădiri administrative și altele.

3) În gospodăriile agricole de stat în anii 1955—1956 să se pună în exploatare numărul corespunzător de ateliere, remize, grajduri, sere și diverse tipuri de magazii, precum și construcții sociale și administrative, din care în 1955: 36 grajduri pentru vaci, 219 grajduri pentru tineret bovin, 50 grajduri pentru cai, 70 saivane pentru oi, 570 hale de ouat. În același timp să se construiască și să se dea în exploatare ateliere mecanice, depozite pentru carburanți, remize pentru mașini și tractoare, magazii, pășule, pivnițe, crame, sere, precum și 2.750 apartamente familiale, 30 dormitoare comune, 10 grupuri sociale, împreună cu băile, cantinele și creșele necesare, conform specificațiilor Ministerului Agriculturii și Silviculturii, în limita sumelor acordate de investiții pentru construcții.

4) Ministerul Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții să întocmească peste planul stabilit documentația tehnică de proiectare și să înceapă în trimestrul IV al anului 1954 organizarea șantierelor pentru construcția a 20 S.M.T.-uri noi; să fie alocată suma necesară pentru începerea lucrărilor de construcție.

5) Până la finele anului 1954 se vor elabora și prezenta Consiliului de Miniștri spre aprobare proiectele tip pentru principalele construcții agricole.

În scopul asigurării la timp a construcțiilor în sectorul agricol, toate ministerele cu sarcini de executare de construcții agricole să fie obligate să întocmească la timp documentația tehnică necesară și să execute cu prioritate construcțiile pentru agricultură.

6) Ministerul Agriculturii și Silviculturii să întărească cu cadre și utilaj întreprinderea sa de construcții ICAZ, iar în regiunile cu volum mare de construcții să organizeze întreprinderi de construcții și montaj pe principiul gospodăriei socialiste.

7) În scopul asigurării cât mai rapide cu locuințe a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din S.M.T., gospodării agricole de stat și din alte întreprinderi și instituții agricole, se va dezvolta pe scară largă construirea de apartamente personale, asigurându-se în următorii 2-3 ani construcția a cel puțin 6.000 apartamente personale de locuit în S.M.T. și a 10.000 case în gospodăriile agricole de stat.

8) Pentru realizarea la timp a construcțiilor se vor confecționa prefabricate, ca ferestre, uși și altele, în cantitățile și cu specificațiile corespunzătoare. De asemenea, trebuie să se livreze sectorului agricol în anii 1955—1956 — 2.500 t. de articole de metal pentru construcții, conform cu specificațiile tehnice.

Pentru reducerea prețului de cost al construcției să se folosească pământul presat și

(Continuare în pag. 4-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani

(Urmare din pag. 3-a)

elementele prefabricate din beton microporos și pământ presat pentru pereți și pardosele, precum și alți înlocuitori.

9. În vederea organizării șantierelor, executării fundațiilor și aprovizionării cu materiale de construcții, să se aloce, la sfârșitul trimestrului IV al fiecărui an și în luna ianuarie avansuri de 10—15% din materialele necesare investițiilor anului următor.

10. Pentru prevenirea deteriorării construcțiilor și a utilajelor agricole, Ministerul Finanțelor să acorde cu precădere și la timp fonduri pentru executarea reparațiilor capitale, din fondul general de amortisment.

11. Să se acorde o atenție deosebită executării lucrărilor de construcții în gospodăriile agricole colective.

În acest scop se vor repartiza gospodăriilor agricole colective, din timp, credite și materiale de construcții necesare.

Unitățile de construcție, care au de executat lucrări pentru gospodăriile colective, să asigure din timp proiectele tip și executarea construcțiilor de bună calitate. Pentru lucrări de construcție mai simple, se recomandă gospodăriilor colective să organizeze brigăzi pentru executarea de construcții și să le repartizeze mijloacele de transport necesare.

12. Să se stabilească norme riguroase de amplasare a construcțiilor, astfel ca amplasarea să se facă pe teren neagricol, numai în cazuri excepționale să se admită amplasarea construcțiilor pe terenuri cultivabile.

Să se țină seama de planurile de sistematizare și de regulile urbanistice, astfel încât să se ocupe numai suprafețele strict necesare.

13. Toate construcțiile care au aparținut Ministerului Agriculturii și Silviculturii (camere agricole, ocoale agricole și silvice, puncte agricole și zooveterinare, școli, reședințe de trusturi și altele) să fie restituite Ministerului Agriculturii și Silviculturii, la cererea acestui minister.

IX. Măsurile pentru îmbunătățirea muncii S. M. T. și lărgirea mecanizării în producția agricolă

În scopul îmbunătățirii radicale a activității Stațiilor de Mașini și Tractoare și ridicării nivelului mecanizării lucrărilor agricole se recomandă ca:

1. Nivelul mecanizării lucrărilor agricole să atingă în 1956 cel puțin următoarele proporții: dezmiriștit 25%, arături adânci de toamnă 30%, arături pentru însămînțări de toamnă 35%, prășitul porumbului 15% din suprafața totală însămînțată. Să se introducă pe scară largă mecanizarea lucrărilor de semănat în cuiburi așezate în pătrat, a porumbului, florii soarelui și plantatul cartofului; de asemenea, să se extindă recoltatul mecanic al cerealelor și plantelor furajere.

2. Odată cu lărgirea mecanizării lucrărilor agricole cu mijloacele S.M.T.-urilor, să se folosească într-o măsură mult mai largă mașinile cu tracțiune animală; în acest scop Centrocopul să înzestreze în anul 1955 toate centrele de închiriat mașini existente și să organizeze centre noi, astfel ca să cuprindă toate comunele din țară.

3. Fiecare S.M.T. să poseze atelier de reparație tip, numărul necesar de remize pentru păstrarea tractoarelor și mașinilor agricole, locuințe pentru muncitori, băi, depozit de carburanți, clădire administrativă, cantină și instalații de energie și apă.

4. În scopul îmbunătățirii reparației tractoarelor și mașinilor agricole în S.M.T.-uri trebuie ca:

a) Pentru 100 S.M.T.-uri să se asigure una uzină de reparații capitale ale motoarelor, reparația mașinilor-unelte, motoarelor stabile, confecționarea utilajului de reparație, a dispozitivelor pentru atelierele S.M.T. și ale brigăzilor de tractoare;

b) Să se profileze uzina din Medgidia pen-

tru efectuarea de reparații capitale de tractoare și mașini agricole;

c) Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice să organizeze reparația utilajului electric pentru camioane, tractoare și combine, motoare electrice și alt utilaj electric necesar sectorului agricol;

d) Ministerul Industriei Metalurgice și Construcției de Mașini și Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice să fabrice pentru S.M.T.-uri grupuri electrogene tip de 50 KW, cu tablourile de distribuție și aparatura respectivă;

e) Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Finanțelor și Ministerul Agriculturii și Silviculturii să stabilească prețuri de vânzare unice a pieselor de schimb pentru tractoare și mașini agricole, precum și un preț plafon pentru reparația tractoarelor, motoarelor și altor ansamble;

f) Să se ia măsuri pentru îmbunătățirea radicală a activității întreprinderilor de reparații a parcului de mașini agricole.

5. Să se extindă activitatea S.M.T.-urilor în ce privește mecanizarea lucrărilor care necesită un volum mare de muncă în foarte sectoarele agriculturii, să se ridice gradul de responsabilitate pentru îndeplinirea planurilor de producție la culturile agricole și să se ia măsuri pentru îmbunătățirea simțitoare a folosirii parcului de mașini și tractoare și îmbunătățirea organizării muncii în brigăzile de tractoare.

Planurile de producție ale S.M.T.-urilor și brigăzilor de tractoare să se considere îndeplinite numai cu condiția îndeplinirii planului producției la hectar pe cîmpurile lucrate de S.M.T. și a îndeplinirii planului privind încasarea plății în natură.

În scopul creării de condiții corespunzătoare de muncă și de viață pentru muncitorii brigăzilor de tractoare, se consideră necesar ca toate brigăzile din S.M.T. să aibă tabere de cîmp permanente.

6. Ministerul Agriculturii și Silviculturii va organiza îngrijirea tehnică complexă și reparația tractoarelor și mașinilor agricole, în perioada muncilor agricole, prin ateliere mobile, cu brigăzi speciale de muncitori pentru reparații.

7. Ministerul Agriculturii și Silviculturii:

a) Să organizeze în toate S.M.T.-urile servicii de dispeceri, introducându-se dreptat comunicațiile prin radiostațiuni;

b) Să stabilească perioade medii între reparații pentru tractoare și mașini agricole și să reexamineze normele de producție și consumul de carburanți și piese de schimb, să elaboreze reguli tehnico-organizatorice privind exploatarea tehnică și efectuarea lucrărilor cu tractorul și să asigure introducerea lor în toate S.M.T.-urile în anul 1955.

c) În scopul extinderii experienței înaintate în exploatarea și reparația parcului de mașini și tractoare, să organizeze în anii 1954—1956 un număr de 3 S.M.T. model.

8. Sistemul actual de plată în natură pentru lucrările executate de S.M.T.-uri nu stimulează gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și gospodăriile individuale ale țărănilor muncitori în aplicarea mecanizării agriculturii și în mărirea producției la hectar.

Se consideră necesar să se treacă la aplicarea unor tarife unice pe ha., diferențiate pe zone, pe feluri de culturi și categorii de lucrări, introducându-se sistemul premial pentru stimularea obținerii de recolte mari.

9. Să se considere drept una din cele mai importante sarcini, îmbunătățirea în S.M.T.-uri a condițiilor de muncă și de trai pentru cadrele permanente de mecanizatori, recrutarea acestor cadre dintre cei mai buni colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării agricole individuale, ridicarea sistematică a calificării lor, astfel încât ele să poată folosi cât mai din timp și mai productiv tehnic.

10. Să se dea o largă dezvoltare construirii locuințelor personale pentru muncitori, personalul tehnico-ingineresc și funcționari

din S.M.T.-uri, sprijinindu-i cu creditele și materialele de construcție necesare.

11. Se va stabili pentru organele de conducere și tehnicienii din S.M.T., directori, mecanici șefi, agronomi șefi, mecanici și agronomi, dispeceri și contabili șefi, un spor de salariu pe criterii de activitate neîntrepută la S.M.T.

X. Despre îmbunătățirea activității gospodăriilor agricole de stat

Dată fiind importanța deosebită a întăririi economice, organizatorice, a gospodăriilor agricole de stat, se impune aplicarea următoarelor măsuri:

1. În următorii 2—3 ani să se stabilească profilul gospodăriilor agricole de stat, ținându-se seama de condițiile lor economico-naturale. Toate gospodăriile agricole de stat să devină gospodării cu o dezvoltare multilaterală, avînd stabilite raporturi corespunzătoare între diferitele ramuri de producție, cu o cât mai complexă folosire a terenurilor și a efectivului de animale, cu o mare productivitate a muncii și cu o înaltă mecanizare a lucrărilor agricole;

2. Să se mărească pînă în anul 1956 suprafața de teren arabil în gospodăriile agricole de stat, cel puțin pînă la 700.000 ha., prin desțelenirea pășunilor și fînețelor puțin productive, iar suprafața însămînțată cu cereale și leguminoase pentru boabe pînă la 425.000 ha., din care cea cu grâu de toamnă pînă la 180.000 ha.

Să se asigure mărirea producției medii la hectar în gospodăriile agricole de stat pînă în anul 1957 la grîul de toamnă 1.700 kg., la orz de toamnă 1.800 kg., la porumb 1.700 kg.

Să se asigure terminarea organizării teritoriului și întocmirii hărților solului în toate gospodăriile agricole de stat comasate.

Este necesar ca gospodăriile agricole de stat să continue comasarea terenurilor agricole, prin efectuarea de schimburi liber consimțite cu proprietarii agricoli individuali.

Odată cu organizarea ramurilor de producție de bază să se stimuleze pe toate căile dezvoltarea ramurilor ajutătoare ale gospodăriilor agricole de stat (arbuști fructiferi, piscicultură etc.).

Să se asigure stringerea și introducerea în soi a tuturor îngrășămintelor organice existente în gospodărie.

Să se organizeze în toate gospodăriile agricole de stat în așa fel producerea de semințe de soi raionate, încît să fie asigurată însămînțarea întregii suprafețe de cereale și culturi tehnice în 1956 numai cu semințe de soi.

Să se mecanizeze în 1956 aratul, grăpatul, prășitul, dezmiriștitul și semănatul pe întreaga suprafață a culturilor de cereale care poate fi lucrată cu tractoarele, recoltarea cu combinele, pînă la 90%, semănatul porumbului și florii soarelui prin metoda în cuiburi așezate în pătrat cel puțin 75% din întreaga suprafață, recoltarea sfeclei de zahăr, a inului și a cînepei 100%; prășitul culturilor semănate în cuiburi așezate în pătrat 100% și a celorlalte culturi prășitoare 90%.

3. Să se repartizeze în 1955 gospodăriilor agricole de stat 10.000 tone îngrășămintă minerale, iar în 1956 — 12.000 tone; de asemenea să se repartizeze 4.860 tone insectofungicide și herbicide în anul 1955, iar 1956 — 5.300 tone.

Să se asigure realizarea în gospodăriile agricole de stat pînă în anul 1956 o producție medie la hectar a cartofilor de vară pînă la 8.000 kg.; a cartofilor de toamnă pînă la 13.000 kg.; a verzei pînă la 20.000 kg.; a pătlăgelelor roșii pînă la 17.000 kg.; a cepei pînă la 9.000 kg.; să mărească livrările legumelor către stat în 1956 pînă la 200.000 tone, cartofi pînă la 100.000 tone și semințe de legume pînă la 5.900 tone.

Să se mecanizeze plantarea cartofului în anul 1956 pe 90% din suprafața cultivată cu cartofi.

Să se asigure construirea a cel puțin 3 sere mari cu suprafața de 15.000 m. p. fiecare și cel puțin 220.000 m. p. răsadnițe noi. Să se extindă metoda producerii răsadurilor în ghivece nutritive, mărindu-se în anul 1956 cantitatea de legume timpurii livrate cu 1,5 ori față de 1953.

Să se organizeze în 15—20 gospodării agricole de stat producerea semințelor de legume și de cartofi rezistenți la rîia neagră.

4. Să se extindă în gospodăriile agricole de stat în anul 1956 suprafața viilor pînă la 28.200 ha. și suprafața livezilor pînă la 23.400 ha. Totodată să se completeze golurile în livezi pe o suprafață de 14.000 ha. Producția viilor cu viță altoită și soiurile hibride și locale să fie de cel puțin 4.500 kg. struguri la ha., iar la livezi, în medie de cel puțin 16,5 kg. fructe de fiecare pom.

Producția de vin să ajungă în anul 1956 pînă la 585.000 hl., producția de vițe altoite pînă la 11 milioane bucăți, iar producția de pomi fructiferi circa 5.000.000 bucăți.

În anii 1955—1956, să se ridice pe spații toate pepinierele pentru obținerea port-altoilor, precum și toate viile.

Pînă în anul 1956 suprafața plantațiilor de căpșuni să se mărească pînă la 240 ha., iar suprafața arbuștilor fructiferi pînă la 250 ha.

5. Se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii:

a) Pentru asigurarea creșterii efectivului de vaci în gospodăriile agricole de stat să se achiziționeze anual 5.000 vițe în vîrstă de 1-2 ani.

b) Să se asigure în anul 1956 o producție medie de cel puțin 2.400 litri lapte la o vacă furajată, producția medie de lînă la oi cu lînă fină și semifină de 3,6 kg. la fiecare și la oi cu lînă grosieră cite 2,2 kg.

c) Să se mărească în anul 1956 cantitatea de lapte predată statului, pînă la 800.000 hl.; la lînă pînă la 2.000 tone. Să se organizeze îngrășărea porcilor în gospodăriile agricole de stat și să se mărească livrarea de porci îngrășați pentru carne, pînă la 160.000 capete în anul 1956, respectiv pînă la 22.400 tone greutate vie; să se mărească livrările de carne pînă la 31.000 tone anual.

d) Să se îmbunătățească activitatea gospodăriilor agricole de stat pentru creșterea animalelor de rasă, mărind considerabil productivitatea animalelor și efectivul de animale tinere pentru reproducție. Să se completeze toate gospodăriile agricole de stat cu reproducători de rasă de calitate superioară;

e) Să se organizeze în mod rațional baza furajeră, ținînd seama de asigurarea completă a animalelor din gospodăriile agricole de stat cu cantitatea necesară de nutrețuri. Să se mărească producția la ha., la lucernă și trifoi pentru fîn din culturile vechi, cel puțin pînă la 4.200 kg. pe ha.; pentru ierburi anuale — pînă la cel puțin 3.200 kg.; pentru rădăcinoase la cel puțin 24.000 kg.; pentru culturi de siloz — 25.000 kg.; să se asigure pregătirea și administrarea rațională a furajelor;

f) În scopul mării resurselor furajere, după culegerea culturilor timpurii să se facă însămînțarea repetată în miriște pentru mărirea producției de nutrețuri verzi, suprafața lor ajungînd în anul 1956 pînă la 45.000 ha;

g) Să se mecanizeze pînă în anul 1956 principalele lucrări legate de producerea furajelor, de hrănirea și îngrijirea animalelor.

6. Pentru folosirea mai rațională a deșeurilor industriei alimentare, să se organizeze în 1954—1955 o producție mărită de brichete furajere și furaje combinate.

7. Să se îmbunătățească modul de utilizare a parcului de mașini și tractoare de la gospodăriile agricole de stat; să se asigure îndeplinirea normelor de lucru de către toți tractoriștii și mecanicii; să se organizeze buna îngrijire tehnică a tractoarelor, combineelor și a mașinilor agricole.

Să se organizeze la fiecare gospodărie a-

(Continuare în pag. 5-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani

(Urmare din pag. 4-a)

gricolă de stat un atelier cu utilaj tip de mașini și unelte, iar în perioada de vară să se organizeze ateliere mobile.

Având în vedere lipsa de piese și nerentabilitatea în exploatare, se consideră necesară înlocuirea uzată a lucrările de câmp, pe măsura uzării lor, a tractoarelor Fordson, Lanz, Hanomag și alte tipuri învechite, existente în gospodăriile agricole de stat, rămânând ca aceste tractoare să fie folosite mai departe la lucrări ușoare pe măsura capacității lor.

8. Să se repartizeze gospodăriilor agricole de stat în perioada 1955—1956 un număr de 1.870 tractoare, 325 combine, pentru cereale, 1.180 combine pentru alte culturi, 1.050 autocamioane, 1.830 pluguri de tractor, 34.700 grape complexe, 600 cultivate cu tracțiune mecanică, 830 semănători cu tracțiune mecanică, 450 secerători cu tracțiune mecanică, 350 greble mecanice, 570 selectoare de cereale, 160 agregate de muș, 170 km. linie decaville pentru ferme zootehnice împreună cu vagoanele respective, adăpători automate cu țevi și rezervoare de apă pentru un număr de 16.500 vaci și 11.400 scroafe, 1.700 diferite mașini pentru prelucrarea metalelor și diverse alte mașini și utilaj.

9. Să se elaboreze planul de electrificare a gospodăriilor agricole de stat pentru viitorii 2—3 ani în vederea folosirii energiei electrice în procesul de producție.

10. Să se asigure îndeplinirea planului de construcții în anii 1954—1956 în special pentru locuințe, ateliere mecanice și construcții zootehnice, dându-se întâietate construcțiilor legate de producție.

11. Pentru lărgirea atribuțiilor directorilor de gospodării agricole de stat, să se reducă numărul indicilor din planurile de producție și financiare; să se permită directorilor G.A.S. să organizeze în mod independent pe răspundere proprie, din fondurile generale ale gospodăriilor de sub conducerea lor, ramuri suplimentare de producție.

În vederea reducerii prețului de cost, se vor lua măsuri odată cu întocmirea planurilor de producție ale gospodăriilor agricole de stat, să se stabilească și costul de producție planificat pentru fiecare produs în parte.

Să se întărească controlul departamental-financiar și de producție al activității trusturilor și G.A.S.-urilor.

12. Având în vedere necesitatea păstrării și refacerii la timp a fondurilor de bază ale G.A.S.-urilor, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Ministerul Finanțelor vor asigura calcularea și vărsarea la timp de către G.A.S.-uri a cotelor de amortisment la conturile speciale de la bancă, precum și utilizarea acestor cote numai pentru refacerea bunurilor G.A.S.-urilor și îndeosebi pentru reparații capitale.

13. Să se încadreze toate G.A.S.-urile cu tehnicieni de calificare superioară și medie. În funcțiile de conducere să fie repartizate elementele care posedă studii agricole de specialitate, sau practicieni cu cunoștințele necesare în domeniul agriculturii.

14. Ministerul Comerțului Interior și Centrocopul să ia măsuri pentru mărirea numărului de unități comerciale în G.A.S.-uri (magazine, chioșcuri) și îmbunătățirea aprovizionării salariaților din G.A.S.-uri cu mărfuri de larg consum.

XI. Activarea organizatorico-economică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole

În munca de consolidare organizatorico-economică a gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole au fost realizate unele succese.

Gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole nu folosesc însă nici pe departe posibilitățile mari de care dispun pentru mărirea producției agricole, pentru dezvoltarea gospodăriei obștești și ridicarea nivelului material al membrilor gospodăriilor colective și ai întovărășirilor agricole.

De aceea este necesar ca :

1. Organele și organizațiile de partid și organele de stat

a) Să dea o atenție mult mai mare decât pînă acum muncii de consolidare organizatorico-economică a întovărășirilor agricole, formă a cooperății de producție accesibilă unor mase largi de țărani muncitori; să ducă muncă politică de lămurire și convingere a țăranilor muncitori pentru înființarea de noi întovărășiri agricole, precum și de asocieri simple de cooperare în producție, ca: asociații pentru cultura sfeclii de zahăr, cultura bumbacului, tutunului, legumelor și altele, care dau posibilitatea folosirii muncii mecanizate, sporesc producția și veniturile țăranului muncitor și îl conving de superioritatea și avantajele muncii în comun a pământului.

b) Să ia măsuri ca în fiecare gospodărie agricolă colectivă, cu peste 500 ha. teren, să fie un inginer agronom retribuit de către S.M.T.; în ce privește celelalte gospodării colective și întovărășirile agricole tehnicienii de la circumscripțiile agro-zoo-veterinare să răspundă direct de îndrumarea tehnică a muncii agricole.

2. Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive regionale și raionale să intensifice munca pentru organizarea teritoriului și introducerea asolamentelor raționale în gospodăriile colective. În anul 1955 să se execute organizarea teritoriului și introducerea asolamentelor în 250 gospodării colective, iar în anul 1956, în 350. De asemenea, să ia măsuri ca în toate gospodăriile agricole colective să fie introdusă o justă rotație a culturilor.

3. Cu începere din 1955 să se introducă plata suplimentară în natură și în bani a muncii colectivizatorilor pentru depășirea sarcinilor de plan stabilite, în vederea obținerii de recolte ridicate la culturile agricole și de producții mari la animale.

4. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, comitetele regionale și raionale de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare sînt obligate să îmbunătățească radical îndrumarea gospodăriilor colective în organizarea muncii, consolidarea brigăzilor de producție, repartizarea echipelor din cadrul brigăzilor pe culturi tehnice și prășitoare, legume, cartofi, livezi și vii, pentru întărirea disciplinei în muncă și participarea activă a membrilor gospodăriilor colective la producția obștească.

Se recomandă ridicarea minimumului obligator de zile-muncă pentru gospodăriile colective din zonele de culturi tehnice, legumicole, viticole, pînă la 100 zile-muncă pe an pentru fiecare membru al gospodăriei colective capabil de muncă.

5. Să se asigure un control sistematic și permanent asupra respectării statutului, menit să pună capăt oricăror încercări de înălțare a prevederilor statutului, de risipire a pământului și a avutului obștesc, de cheltuiuri nejuste a zilelor-muncă; să ajute conducerea gospodăriilor agricole colective în mărirea avutului obștesc și a fondurilor indivizibile, în procurarea inventarului, în executarea construcțiilor, în dezvoltarea tuturor ramurilor de producție și mărirea veniturilor bănești.

6. Să se stabilească un control sistematic asupra folosirii fondurilor indivizibile și creditării gospodăriilor colective, ținându-se seama de necesitățile reale și de mijloacele proprii ale gospodăriilor, precum și asupra acoperirii creditelor acordate gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole.

7. În legătură cu volumul mare al creditelor acordate agriculturii, se consideră necesară înființarea unei Bănci pentru creditarea agriculturii, „Banca Agricolă”, care să înceapă activitatea de la 1 ianuarie 1955.

8. Să se ia măsuri pentru organizarea unui control permanent asupra executării lucrărilor de construcții în gospodăriile colective și să se acorde sprijin gospodăriilor colective în stabilirea obiectivelor de construit și amplasării lor.

Să se asigure repartizarea materialelor necesare pentru construcții în gospodăriile agricole colective.

9. Să se ia măsuri pentru îmbunătățirea evidenței contabile operative și a dărilor de seamă anuale în gospodăriile colective, recomandându-se micilor gospodării agricole colective să folosească evidența contabilă după sistemul simplu. Se va simplifica formularistica actuală de planificare a producției și de finanțare.

10. Pentru îmbunătățirea valorificării produselor agricole de către gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole direct pe piețele orașelor și în centrele muncitorești, să se amenajeze gherete și să se repartizeze inventarul necesar (cîntare, vase, ș.a.m.d.).

11. S.M.T.-urile să acorde un ajutor tot mai mare gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole nu numai în executarea lucrărilor cu tractoare și mașini, ci și la organizarea muncii, la repartizarea veniturilor, introducerea asolamentelor raționale, la introducerea cuceririlor științei și tehnicii înaintate în producția agricolă.

S.M.T.-urile să poarte răspunderea îndeplinirii planului de producție la gospodăriile colective pe care le deservesc.

XII. Cointeresarea materială a țăranimii muncitoare în creșterea producției agricole

Pentru a stimula eforturile țăranimii muncitoare de a spori producția agricolă, de a livra cantitățile de produse contractate și obligatorii și de a vinde în piețe, târguri și oficare cantități cât mai mari de produse agro-alimentare, se consideră necesar ca :

1) Începînd din anul 1955 să se îmbunătățească sistemul de colectare a laptei și a lînii, prin micșorarea numărului de categorii de gospodării agricole, astfel încît țăranii muncitori să fie stimulați la creșterea unui număr cât mai mare de animale.

2) Să se renunțe la sistemul de calculare a impozitului agricol după venit, trecîndu-se, cu începere din anul 1955, la calcularea impozitului agricol pe hectar.

3) Să se îmbunătățească sistemul de contractare a culturilor tehnice, punîndu-se la bază principiul cointeresării materiale a producătorilor la extinderea suprafețelor însămînțate, la obținerea recoltelor bogate și la predarea întregii producții contractate.

Să se prevadă în noile condiții de contractare a culturilor tehnice îmbunătățirea sortimentului de mărfuri industriale, între care și mijloace de producție ca: pluguri, prășitoare, grape, cositoare, semănători etc.; de asemenea să se prevadă în contracte vânzarea către producători a porumbului, grîului, orzului și ovăzului, astfel ca acești cultivatori să-și asigure cerealele pentru alimentația lor și furajele pentru animale.

Să se îmbunătățească actualul sistem de contractare și achiziții a legumelor și cartofului, fixîndu-se prețuri diferențiate pentru culturile principale pe sezoane de producție și dîndu-se sprijin producătorilor de a-și valorifica la piață produsele legumicole și cartofii.

XIII. Despre cadre și învățămîntul agricol

Pentru asigurarea îndeplinirii măsurilor prevăzute în directivele de dezvoltare a agriculturii în următorii 2—3 ani se impune îmbunătățirea sistemului de pregătire a cadrelor de specialiști în agricultură și justa lor folosire în producție.

1. Să se considere ca urgentă profilarea învățămîntului agricol superior, mediu și profesional.

a) Să se revizuiască facultățile existente din institutelor de învățămînt superior agricol, desființîndu-se secțiile cu o specializare îngustă și asigurîndu-se pregătirea specialiștilor cu profil larg.

Inginerii agronomi specializați în producția plantelor, pedologie, selecție etc., nece-

sari institutelor de învățămînt și institutelor de cercetări științifice, să fie pregătiți din rîndurile inginerilor agronomi cu profil larg, prin cursuri de aspirantură și cursuri speciale.

Să se stabilească pentru tinerii specialiști în agricultură, care termină școlile agricole superioare și medii, o durată de muncă de trei ani direct în producție.

b) Specialiștilor și tehnicienilor din agricultură, care lucrează nemijlocit în producție, să li se asigure condițiile materiale, locuri și credite pentru construirea de locuințe și organizarea de gospodării personale.

c) Să se revizuiască rețeaua de școli agricole medii pentru pregătirea specialiștilor în agricultură cu calificarea medie, asigurîndu-se capacitatea de școlarizare în raport cu cerințele agriculturii.

d) Să se îmbunătățească redactarea și editarea manualelor didactice pentru învățămîntul agricol, dîndu-se o deosebită atenție conținutului științific și expunerii didactice.

2. Începînd cu anul școlar 1954—1955, să se asigure primirea în institutelor de învățămînt agricol, în fiecare an, a cel puțin 1.600 studenți, iar în școlile agricole medii, cel puțin 4.800 elevi la cursuri cu frecvență și cîte 1000 de studenți și elevi la cursuri fără frecvență.

Să se îmbunătățească simțitor munca didactică și practica de producție la școlile agricole profesionale cu durata de doi ani.

Să se lărgască în școlile din sistemul Ministerului Învățămîntului, care funcționează în mediul rural, cunoștințele agronomice și să se introducă în manualele acestor școli cunoștințele de agronomie corespunzătoare nivelului claselor respective.

3. Să se ia măsuri pentru îmbunătățirea bazei tehnico-materiale a institutelor de învățămînt agricol. În acest scop să se prevadă fonduri de investiții pentru lucrările de construcții, de înzestrare cu utilaj de laborator și cu mașini și unelte agricole.

Gospodăriile didactice experimentale ale institutelor agricole și ale școlilor agricole medii și profesionale să fie transformate în gospodării agricole model.

4. Să se lichideze metoda nejustă a folosirii specialiștilor din agricultură în munci administrative, în timp ce S.M.T.-urile, gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și circumscripțiile agronomice, zootehnice și veterinare sînt lipsite de cadre de îndrumare tehnică.

5. Complectarea cu cadre de specialiști a S.M.T.-urilor, gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective și circumscripțiilor agro-veterinare, să se facă din rîndul asolvenților școlilor superioare și medii, din rîndul cadrelor existente la raioane, prin justa lor repartizare.

Ministerele și departamentele să prezinte Consiliului de Miniștri liste complete ale inginerilor, zootehniștilor, medicilor veterinari, inginerilor agronomi, horticoli și viticoli, ale specialiștilor în agricultură cu studii superioare și medii, urmînd ca aceștia să fie eliberați de actualele lor funcții, dacă nu lucrează în specialitatea lor, sau într-o funcție de conducere hotărîtă de partid și guvern, pentru a fi încadrați în S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, circumscripții agro-zoo-veterinare. Să se interzică de a se încredința specialiștilor în agricultură munci în alte ministere și instituții, fără avizul Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

6. Să se ia măsuri pentru îmbunătățirea retribuției specialiștilor din agricultură care lucrează direct în producție, sau în școlile agricole medii și școlile profesionale tehnice.

7. Pentru stimularea activității organizatorice și creatoare a oamenilor muncii din agricultură, să se instituie premii și să se deearnă ordine, medalii și titlul de „Erou al Muncii Socialiste” acelor care vor realiza indicii înalți de producție agricolă, aprobați de Consiliul de Miniștri.

(Continuare în pag. 6-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani

(Urmare din pag. 5-a)

Să se instituie pentru specialiștii din agricultură titlurile onorifice: „agronom emerit”, „zotehnist emerit”, „medic veterinar emerit”, „viticulor emerit”, „pomiculor emerit” etc. care se vor decerna pentru realizări deosebite în muncă.

Pentru asigurarea necesarului de cadre în S.M.T., G.A.S., G.A.C. și întovărășiri:

8. Ministerul Învățământului, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și sfaturile populare regionale să organizeze pregătirea unui număr de 9.500 tractoriști în anul 1954—1955 și 10.000 în anul 1955—1956; în anul 1954—1955 — 2.000 șefi de brigadă și 2.200 în anul 1955—1956; în anul 1954—1955 — 500 mecanici combineri pentru autocombine și 900 în anul 1955—1956; să organizeze 43 școli profesionale complexe de mecanizare a agriculturii cu un număr anual de 10.000 cursanți tractoriști și 2.000 șefi de brigadă.

9. Să se organizeze pe lângă Institutul Agronomic București cursuri pentru directorii S.M.T., care n-au studii speciale; să organizeze pe lângă Facultatea de mecanizare a acestui institut o secție specială pentru directorii și mecanicii șefi de la S.M.T., care au studii medii.

Să încadreze la S.M.T. un număr de ingineri-mecanici din rândul tinerilor specialiști absolvenți ai institutelor de învățământ superior agricol.

Să se mărească numărul de studenți la facultățile de mecanizare a agriculturii și la facultatea de zotehnie.

10. Să se organizeze pe lângă școala tehnică medie de mecanizare din Călărași, pentru directorii și mecanicii din S.M.T. care n-au studii tehnice specializate, dar care au 7 clase elementare sau studii asimilate acestora, o secție cu durata școlarizării de 2 ani, pentru însușirea cunoștințelor de studii tehnice medii.

De asemenea să se organizeze pe scară largă învățământul fără frecvență pentru muncitorii din S.M.T.

11. Se vor lua măsuri pentru a organiza școli de 1 an și 2 ani pentru pregătirea și specializarea directorilor de G.A.S., a șefilor de secții (ferme) și a contabililor, precum și cursuri de 10 luni pentru pregătirea brigadierilor din toate specialitățile.

Organizarea pe lângă institutele de agricultură de cursuri de trei luni pentru specializarea tehnicienilor cu studii superioare care lucrează în G.A.S.-uri, astfel încât fiecare tehnician să poată urma aceste cursuri.

12. Să se controleze în mod sistematic organizarea învățământului în școlile agricole pentru pregătirea și specializarea cadrelor de conducere a gospodăriilor agricole colective, să se întărească aceste școli cu cadre didactice calificate, să fie dotate cu terenuri și să li se asigure utilaj și mașini agricole necesare.

XIV. Despre îmbunătățirea activității științifice în domeniul agriculturii

Oamenii de știință care lucrează pe câmpul agriculturii au avut în munca de cercetare științifică realizări însemnate. Cercetătorii din institutele de cercetări științifice I.C.A.R. I.C.Z. și celelalte institute și stațiunile experimentale ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii leagă din ce în ce mai mult activitatea lor de cerințele practicii. Față de rolul științei în agricultură și de condițiile create cercetării științifice de către regimul democrat-popular, oamenii de știință mai au încă mult de făcut pentru a răspunde sarcinilor mari puse de necesitățile dezvoltării agriculturii noastre.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Academia R.P.R. nu au pus în valoare întreaga capacitate de creație a tuturor oamenilor de știință cu o îndelungată experiență; nu sînt promovate și stimulate cu hotărîre în

munci de cercetare științifică, agricolă și zotehnică, cadrele tinere.

În ultimii ani, Academia R.P.R., I.C.A.R., I.C.Z. au organizat puține dezbateri în care să se desfășoare schimbul liber de păreri cu privire la problemele științifice de bază pe care le ridică dezvoltarea agriculturii.

Institutele de cercetări științifice și institutele de învățământ superior agricol colaborează slab cu gospodăriile agricole socialiste și individuale, cu S.M.T.-uri, iar o parte din tematica lor nu este suficient legată de problemele practicii agricole.

Cercetarea științifică a unor probleme importante pentru întreaga economie națională, cum sînt: zonarea speciilor de plante și animale, cultivate și crescute în România; raionarea soiurilor de plante și a raselor de animale; problema asolamentelor din stepă și silvo-stepă și a solei ierbate, studiul valorificării Deltei Dunării sub raport agricol-zotehnic, și piscicol, precum și problemele de viticultură, pomicultură, se desfășoară lent și nesatisfăcător.

Pentru a pune în valoare rezultatele obținute de cercetătorii științifici și pentru a le da condiții tot mai bune pentru crearea de noi soiuri de plante și rase de animale, cit și pentru elaborarea de noi metode agro-zotehnice și de organizare a muncii, să se ia următoarele măsuri:

1. Activitatea de cercetare științifică în agricultură să fie îndrumată în întregime spre rezolvarea problemelor ce decurg din directivele de dezvoltare a agriculturii.

2. Să se intensifice munca de cercetări științifice în institutele de învățământ agricol superior și să se extindă munca de experimentări științifice la școlile agricole medii.

3. Pentru extinderea mecanizării și electrificării proceselor de producție vegetală și animală, să se ia măsuri de îmbunătățire a planurilor tematice și a metodelor de lucru ale Institutului de mecanizare și electrificare a agriculturii, realizîndu-se o legătură strînsă cu S.M.T.-urile, centrele mecanice, gospodării agricole de stat și gospodăriile colective.

Să se lărgască rețeaua de stațiuni experimentale ale acestui institut în vederea stabilirii celor mai bune tipuri de mașini și tractoare necesare agriculturii țării noastre și punerii în practică a inovațiilor în domeniul mecanizării agriculturii.

Să se ia măsurile necesare pentru terminarea la timp a construcției și instalațiilor Institutului de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii.

4. Să se transforme Institutul de patologie și igienă animală, reorganizîndu-se ca Institut de cercetări veterinare.

5. Să se organizeze la începutul anului 1955 un Institut de cercetări viticole și pomicole.

6. Să se înzestreze cu mașini și laboratoare și să se încadreze cu personal toate institutele de cercetări agricole și silvice ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și stațiunile experimentale și să se creeze condiții materiale-tehnice necesare cercetărilor științifice în institutele de învățământ agricol superior și școlilor medii tehnice agricole.

7. Pentru coordonarea și îmbunătățirea muncii institutelor de cercetări agricole și pentru dezvoltarea științelor agricole, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în colaborare cu Academia Republicii Populare Romîne, va prezenta pînă la data de 1 ianuarie 1955 proiectul de statut și planul de organizare a Academiei de Științe Agricole.

8. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, împreună cu Academia R.P.R., va lua măsuri pentru studierea noilor metode privind lucrarea pămîntului și însămînțările, elaborate de Terenti S. Malțev, și pentru stabilirea sistemului tehnico-organizatoric necesar introducerii și aplicării lui în practica agricolă, ținînd seama de condițiile țării noastre.

XV. Despre îmbunătățirea propagandei agricole

1. Dezvoltarea agriculturii cere studierea, sintetizarea, popularizarea și introducerea în practica agricolă a realizărilor științei și a experienței înaintate a fruntașilor în producție.

Propaganda agricolă și dezvoltarea cercetărilor științifice trebuie să devină una din principalele metode de îndrumare și dezvoltare a agriculturii, căreia Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Ministerul Culturii, organizațiile de partid, sfaturile populare și celelalte organe de stat și obștești să-i consacre o parte importantă din activitatea lor.

2. Să se considere ca o sarcină de cea mai mare însemnătate popularizarea agrominimului și zoovetminimului, precum și organizarea și extinderea cursurilor agricole și a seminarilor de masă, pentru țărani muncitori.

Să se asigure funcționarea în bune condiții a cursurilor agro-zotehnice de 3 ani, fără scoaterea din producție, organizate pentru țărani muncitori.

Să se organizeze în toate comunele loturi demonstrative, cursuri agro-zotehnice de scurtă durată și seminarii pe probleme agricole și zotehnice specifice raioanelor și comunelor respective; să se organizeze pe scară largă cercuri agrotehnice, convorbiri ale fruntașilor în producția agricolă, însoțite de demonstrații practice, lecții la cămine culturale etc.

3. Să se îmbunătățească editarea broșurilor, planșelor, afișelor, placardelor, foilor volante și altor forme de literatură agricolă.

Să se îmbunătățească simțitor propaganda agricolă prin radio și să se organizeze audieri colective de lecții și conferințe radio-difuzate.

Să se intensifice realizarea de filme și diafilme pentru popularizarea științei și practicii agricole.

4. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Ministerul Culturii și Centrococul să îmbunătățească radical difuzarea literaturii agricole la sate.

5. Să se organizeze pe scară largă vizitarea institutelor științifice, a stațiunilor experimentale și a loturilor demonstrative de către țărani muncitori și lucrătorii din S.M.T. și gospodării agricole de stat. Să se organizeze expoziții agricole regionale și raionale pentru popularizarea metodelor înaintate de muncă și a rezultatelor obținute în agricultură.

6. Să se acorde o atenție deosebită îmbunătățirii conținutului ziarelor și revistelor agricole și lărgirii cercului de colaboratori din rândurile specialiștilor și ale fruntașilor în producția agricolă.

7. Presa centrală și locală de partid să-și îmbunătățească continuu tratarea calificată a problemelor agriculturii, munca de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate și a fruntașilor din agricultură, să desfășoare o activitate largă de popularizare a prezentelor directive și de mobilizare a oamenilor muncii de la orașe și sate pentru realizarea sarcinilor trasate; să-și dezvolte necontenit rolul organizator în lupta partidului pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii.

Organele centrale și regionale de partid să asigure selecționarea unor cadre redacționale din rândurile specialiștilor cu studii superioare de învățământ agricol.

XVI. Despre îmbunătățirea muncii de îndrumare și conducere a agriculturii

Munca de îndrumare și conducere a agriculturii de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii și organele locale nu este încă la nivelul sarcinilor crescînde care stau în fața agriculturii. De aceea este necesar ca:

1. Să se ridice în mod simțitor nivelul muncii în aparatul agricol central, asigurîndu-se îndrumarea și conducerea mai con-

cretă și operativă a agriculturii, realizîndu-se o legătură directă și permanentă cu unitățile agricole de producție. Să se îmbunătățească munca de planificare și organizare a producției, prin eliminarea centralismului exagerat, lărgindu-se drepturile și mărind răspunderea colectivelor de conducere: a unităților de producție agricolă.

Să se promoveze în funcții de conducere elemente bine pregătite profesional și cu atitudine justă față de muncă.

Să se întărească sistemul de control preventiv și de fond, permanent și concret, asupra tuturor unităților Ministerului Agriculturii și Silviculturii, în special asupra gospodăriilor agricole de stat și a S.M.T.-urilor, asigurîndu-se disciplina de stat.

2. Pentru deservirea agronomică, zotehnică și veterinară mai bună a agriculturii, să se extindă rețeaua de circumscripții agro-zoo-veterinare, în așa fel ca numărul acestor circumscripții să ajungă în anul 1955 la 1.225 și în 1956 la 1.400.

3. Toți agronomii șefi ai secțiilor agricole raionale, agronomii șefi ai S.M.T.-urilor și ai gospodăriilor agricole colective, să fie incluși în nomenclatura Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

4. Pentru întărirea răspunderii în muncă și organizarea rațională a producției agricole, să se asigure stabilitatea în funcție a cadrelor de conducere și a celor tehnice din gospodării de stat, S.M.T., stațiuni experimentale și alte unități ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Să se pună capăt vînturării cadrelor dintr-un loc în altul, practică ce duce la dezorganizarea producției și subminarea răspunderii.

5. Să se interzică organizațiilor de partid, sfaturilor populare și organelor agricole locale de a folosi pe specialiștii agricoli la munci care îi împiedică de a îndeplini obligațiile lor de organizare și îndrumare tehnică a producției agricole.

6. Să se considere că inginerii agronomi din S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat, poartă răspunderea personală în deservirea permanentă agro-zotehnică și veterinară a unităților în care lucrează, în întărirea economico-organizatorică a acestora și în realizarea planurilor lor de producție, alături de întregul colectiv de conducere.

7. În scopul îmbunătățirii muncii de îndrumare a agriculturii de către sfaturile populare comunale, să se stabilească pe lângă posturile de tehnicieni agronomi și posturile de zotehnicieni în locul posturilor de agenți agricoli și veterinari existente în prezent. În aceste posturi se vor numi, de regulă, elemente cu studii agronomice, zotehnice și veterinare medii, tehnicieni sau absolvenți ai școlilor profesionale agricole sau elemente special pregătite la cursuri corespunzătoare.

8. Să se studieze condițiile agricole în raioanele de deal și de munte și să se ia măsuri deosebite pentru dezvoltarea creșterii animalelor, îmbunătățirea pășunilor și fînețelor, dezvoltarea culturii pomilor fructiferi, a cartofului și a legumelor, precum și a industriei casnice, prin folosirea materialelor locale.

Să se considere necesară aplicarea diferențiată în aceste raioane a măsurilor agrotehnice și de așezare a imobilelor și a celor obligatorii către stat.

XVII. Despre sarcinile altor ministere și instituții centrale în dezvoltarea agriculturii

În activitatea Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, a Ministerului Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcție, a Ministerului Industriei Lemnului și Celulozei, a Ministerului Comerțului Interior, a Ministerului Finanțelor, a Comerțului de Stat al Planificării, în activitatea altor ministere și organe economice centrale și a comitetelor executive ale sfaturilor populare, încă nu s-a făcut coti-

(Continuare în pag. 7-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani

(Urmare din pag. 6-a)

tura necesară față de problemele agriculturii.

Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Finanțelor precum și ministerele cu sarcini pe linia producției industriale necesare agriculturii ca și instituțiile ce răspund de prelucrarea și valorificarea produselor agricole (industria ușoară, comerț-cooperatie) să considere că îndeplinirea la timp și la un înalt nivel calitativ a sarcinilor prevăzute în directivele cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, ca și cele care rezultă indirect din aceste directive, drept sarcini de mare importanță, întrucât de obținerea unui avânt în producția agricolă depinde aprovizionarea îndestulătoare a populației muncitoare cu produse agro-alimentare și a industriei alimentare și ușoare cu materii prime.

XVIII. Despre sarcinile organelor și organizațiilor de partid

Realizarea cu succes a sarcinilor prevăzute în aceste directive depinde, în primul rând, de însușirea lor temeinică de către toți membrii și candidații de partid și de desfășurarea unei largi și susținute munci politice și organizatorice din partea tuturor organelor și organizațiilor de partid.

1. Organizațiile de partid de la sate, comitetele raionale și regionale ale partidului, sfaturile populare comunale, raionale și regionale trebuie să organizeze introducerea metodelor înaintate și a tehnicii noi în producția agricolă. Se va desfășura larg întrecerea în S.M.T.-uri și gospodării de stat, gospodării agricole colective și întovărășiri, între comune și între sate, precum și între țărani muncitori cu gospodării individuale, pentru ridicarea producției la hectar și a producției animale. În întreaga lor activitate, organi-

zațiile de partid de la sate trebuie să se sprijine pe un larg activ fără de partid, pe muncitorii și tehnicienii din agricultură, pe țărani muncitori bruntași ai recoltelor bogate și ai producției animale ridicate, pe țărani muncitori care activează perseverent pentru transformarea socialistă a agriculturii.

2. Se atrage din nou atenția că transformarea socialistă a agriculturii nu se produce de la sine. Trebuie combătută practica unor organe și organizații de partid care consideră munca pentru formarea de noi întovărășiri și gospodării agricole colective drept o muncă de sezon. Este necesar să se desfășoare o muncă permanentă pentru a convinge pe țărani muncitori cu gospodării individuale să intre, pe baza liberului consimțământ, în întovărășirile agricole și în gospodăriile colective existente, sau să organizeze noi întovărășiri agricole, noi gospodării colective.

Pe lângă munca pentru crearea de noi întovărășiri și gospodării colective, organele de partid și de stat trebuie să sprijine, cu toate puterile, asocierea unor grupe mai mari sau mai mici de țărani muncitori, care de bună voie își unesc, total sau parțial pe o perioadă mai scurtă sau mai lungă, pământul și mijloacele lor de producție (unelte, animale etc.) în vederea muncii în comun, a contractării în comun sau a folosirii în comun a mașinilor agricole ale statului.

Trebuie lichidată subaprecierea sarcinii de întărire economico-organizatorică a întovărășirilor și gospodăriilor agricole colective existente. Comitetele raionale de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare raionale să se ocupe zi de zi, cu grijă, de îndrumarea acestora, de întărirea lor continuă, pentru ca ele să devină pilde vii de gospodării socialiste.

3. Comitetele regionale de partid să-și concentreze atenția spre întărirea politică și or-

ganizatorică a comitetelor raionale ale partidului, asigurând în comitetele raionale și în aparatul lor cadre muncitorești pregătite, cu experiență în munca de partid de la sate.

Să se îmbunătățească radical munca organizațiilor de bază din S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, întovărășiri agricole și din sate. Comitetele regionale, orășenești și raionale de partid și organizațiile de partid din întreprinderile și instituțiile cărora directivele pentru dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani le prevăd sarcini de producție pentru nevoile agriculturii sau de prelucrare și valorificare a produselor agricole, trebuie să considere îndeplinirea acestora, la timp și la un înalt nivel calitativ, drept sarcină politică principală în această perioadă și să mobilizeze, cu ajutorul sindicatelor, pe muncitori, pe tehnicieni și pe ingineri la realizarea lor.

4. Pentru asigurarea conducerii de partid și a controlului calificat în agricultură, o sarcină din cele mai importante este de a înarma pe activiștii de partid cu cunoștințele de bază în domeniul agriculturii. Se vor trimite activiști de partid la studii în școlile tehnice și institutele agricole, în vederea însușirii de cunoștințe agro-zootehnice. Se vor selecționa membri și candidați de partid, utemiști, dintre cei mai buni absolvenți ai școlilor și institutelor agricole, pentru a fi trimiși la școli de partid în vederea completării cunoștințelor lor politico-ideologice și repartizării lor în munci de partid.

Se va include în programele școlilor și cursurilor de partid studierea problemelor tehnicii, economiei și organizării producției agricole.

Se va elabora un program de învățământ pentru primii secretari regionali și raionali, pentru membrii birourilor regionale de partid și președinții, vicepreședinții și secretarii comitetelor executive ale sfaturilor

populare regionale și raionale, care să asigure însușirea temeinică de către aceștia a unui minim de cunoștințe agro-zootehnice, de economie și organizare a producției agricole.

În perioada de iarnă se vor organiza seminarii speciale cu lucrătorii de partid și dir sfaturile populare, despre principalele probleme ale agriculturii, în funcție de specificul regiunii respective.

5. Ținând seama de rolul important al inginerilor și tehnicienilor în agricultură, în organizarea și îndrumarea producției agricole, organele de partid trebuie să ia măsuri pentru a le asigura stabilitate și condiții bune de muncă, să-i îndrumeze și să-i sprijine permanent în muncă și să se preocupe îndeaproape de ridicarea nivelului lor politic și ideologic.

6. O deosebită atenție trebuie dată tineretului sătesc și organizațiilor U.T.M. de la sate, sprijin direct al organizațiilor de partid în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor puse de aceste directive. Organizațiile de partid sînt chemate să ducă o intensă muncă politică în rândurile femeilor, să le mobilizeze la lupta pentru creșterea producției agricole și pentru transformarea socialistă a agriculturii, să promoveze cu curaj femei la posturi de conducere în producția agricolă.

★

Plenara C.C. consideră că sarcinile trasate prin proiectul directivei celui de al doilea Congres al P.M.R. vor întări eforturile tuturor oamenilor muncii pentru ridicarea agriculturii pe o treaptă superioară, pentru a da țării un însemnat spor de producție agricolă globală și de producție agricolă marfă, pentru dezvoltarea întregii economii naționale și ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc la orașe și sate.

Proiectul Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Român

Proiectul Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Român sintetizează experiența acumulată de partid în domeniul organizatoric și concretizează principiile organizatorice leniniste corespunzătoare situației actuale. El a fost primit cu deosebită însuflețire de către masele muncitoare de la orașe și sate.

Toate prevederile proiectului Statutului modificat decurg din misiunea istorică a partidului, din rolul său de forță conducătoare a poporului și a statului democrat-popular, din caracterul său de partid revoluționar de tip nou al clasei muncitoare.

Credincios teoriei marxist-leniniste, Partidul Muncitoresc Român apără consecvent interesele vitale ale poporului cu care este strîns legat prin mii de fire. El este continuatorul luptei eroice al Partidului Comunist din România împotriva reacțiunii și fascismului, pentru lichidarea exploatarei capitalisto-moșierești.

În proiectul de Statut se arată că în etapa actuală sarcina fundamentală a Partidului Muncitoresc Român este lichidarea completă a exploatarei omului de către om și construirea societății socialiste în Republica Populară Română, pentru a asigura avîntul deplin al for-

țelor creatoare ale poporului. Scopul final al partidului este construirea societății fără clase — societatea comunistă.

Proiectul Statutului modificat precizează că „membru al Partidului Muncitoresc Român poate fi orice om al muncii, cetățean al Republicii Populare Române, care recunoaște programul și statutul partidului, contribuie activ la realizarea lor, activează într-una din organizațiile partidului, îndeplinește toate hotărârile partidului și plătește cotizațiile stabilite.

Cei care exploatează munca altora nu pot fi membri ai Partidului Muncitoresc Român”.

Proiectul Statutului modificat stabilește ca o obligație de mare însemnătate pentru membrul de partid, să folosească în întreaga sa activitate și să stimuleze în fapt autocritica și critica de jos, să dezvăluie lipsurile și greșelile din muncă, să lupte pentru lichidarea lor și împotriva încercărilor de gîtuire a criticii. Gîtuirea criticii aduce daune grave intereselor partidului, poporului și statului și este inadmisibilă în activitatea unui membru de partid.

Datoria fiecărui membru de partid este să păstreze secretul de partid și de stat, să fie vigilent în

orice domeniu de muncă și în orice situație. De aceea în proiectul Statutului modificat se arată că „fiecare membru de partid are dreptul să participe la discutarea liberă și concretă a problemelor politicii partidului în adunările de partid și în presa de partid, să critice în adunările de partid pe orice membru de partid, indiferent de postul pe care-l ocupă, să aleagă și să fie ales în organele de partid, să ceară să participe personal în toate cazurile în care urmează a se lua o hotărîre cu privire la activitatea sau purtarea lui, să se adreseze cu orice chestiune sau cerere oricărui organ de partid, inclusiv Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român”.

Dezbaterea proiectului Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Român ce are loc în prezent în organizațiile de bază din raion trebuie să ducă la ridicarea spiritului de răspundere și a activității membrilor și candidaților de partid, la îmbunătățirea muncii organizațiilor de bază, să constituie un prilej de întărire a rolului de avangardă a comuniștilor, în lupta pentru traducerea în viață a hotărîrilor plenarei lărgite din august 1953, pentru ridicarea neconținută a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Propuneri la proiectul Statutului modificat al P. M. R.

—Tov. Ordeanu Ion (Alba-Iulia) propune să se precizeze termenul în care să se facă confirmarea de către comitetul raional sau orășenească al partidului a hotărîrii organizației de bază pentru primirea candidaților de partid.

—Tov. Georgescu Vasile (Alba-Iulia) cere să se precizeze ce cotizație vor plăti femeile casnice care sînt membre sau candidate de partid.

—Tov. Gașpar A. (Alba-Iulia)

propune ca punctul d. din articolul 3 să fie completat cu cerința ca membrii de partid să participe personal nu numai cînd se ia o hotărîre, dar și cînd se discută o problemă importantă cu privire la activitatea sau purtarea lui.

Pentru întărirea neîncetată a gospodăriilor colective

Zilele acestea, noi am citit cu multă bucurie proiectul Directivei Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, care constituie un mare program pentru făurirea unei agriculturi înaintate.

O serie de măsuri importante sînt prevăzute în proiect în vederea întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective. Astfel, în anii ce vin noi vom da o largă dezvoltare creșterii animalelor. Ne bucurăm mult faptul că în ce privește construcțiile necesare gospodăriei colective ne sînt asigurate condiții pentru realizarea lor. În toamna acestui an, noi vom termina construirea unei maternități pentru scroafe, iar în anul ce vine vom construi un grajd pentru vite și vom termina, de asemenea, alte construcții.

Gospodăria noastră colectivă are condiții de a spori neîncetat producția de fructe și struguri. În acest scop, prin ajutorul ce-l vom primi prin dezvoltarea pepinierelor viticole și pomicele, vom completa toate golurile din vie și livada de

pomi și vom spori atenția pentru buna lor îngrijire.

În ce privește sporirea producției agricole, proiectul de Directive prevede intensificarea ajutorului agrotehnic în gospodăriile colective. Anul acesta au fost și unele lipsuri în ce privește aplicarea regulilor agrotehnice. Astfel, am întârziat cu prășitul, iar în ce privește polenizarea suplimentară la porumb nu am efectuat-o de loc. De asemenea, numai pe o suprafață de 3 hectare am însămîntat porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Membrii gospodăriei noastre sînt hotărîți să lichideze pentru viitor asemenea lipsuri. Un stimulent puternic în această direcție îl constituie prevederea proiectului care arată că se va introduce plata suplimentară în natură și bani a muncii colectiviștilor pentru depășirea sarcinilor de plan stabilite. Apoi, faptul că S.M.T.-ul va fi înzestrat cu noi mașini și își va îmbunătăți radical munca, ne va ajuta să smulgem pământului roade cît mai bogate.

PASCU NICOLAE

președintele gospodăriei colective „Partizanul Roșu” din Benic

Obligațiuni C.E.C. 4 la sută cu cîștiguri

Începînd de miercuri 1 septembrie, Casa de Economii și Consumațiuni a pus în vânzare obligațiunile C.E.C. 4 la sută cu cîștiguri.

Obligațiunile C. E. C. 4 la sută cu cîștiguri se pot cumpăra de la toate unitățile C.E.C. din țară, ghișeele din întreprinderi și instituții, agențiile C.E.C.—P.T.T.R. La sate, unde nu sînt unități sau ghi-

șee C.E.C., împuterniciții speciali stau la dispoziția populației pentru aceste operațiuni.

Prima tragere la sorți a obligațiunilor C.E.C. 4 la sută are loc la 30 octombrie 1954, cînd se vor distribui 3.400 cîștiguri de 25.000, 10.000, 5.000, 1.000 lei, etc. în valoare totală de 3.951.600 lei.

O mare victorie a forțelor păcii

Poporul francez a respins tratatul „comunității defensive europene“

PARIS (Agerpres). — Poporul francez a respins tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană“.

După trei zile de dezbateri, Adunarea Națională franceză s-a pronunțat cu 319 voturi pentru și 264 contra, în favoarea așa-zisei „probleme preliminare” care fusese prezentată de deputatul republican independent Aumeran. În procedura parlamentară franceză, „problema preliminară” înseamnă prezentarea unei propuneri prin adoptarea căreia dezbaterile asupra unei probleme încetează iar proiectul de

lege aflat în discuție este respins imediat — în cazul de față proiectul de lege privitor la ratificarea tratatului „comunității defensive europene“.

Astfel, poporul francez, care timp de luni întregi a luptat fără încetare împotriva C.D.E., trimițând delegații săi pentru a face cunoscut deputaților din parlament hotărârea sa, votând moțiuni în cadrul a numeroase mitinguri, declarând greve, a triumfat.

În ochii lumii întregi, poporul francez este mîndru de victoria sa care este în același timp victorie a păcii internaționale.

Dezbaterile din Adunarea Națională franceză

PARIS (Agerpres). — După cum s-a anunțat, la 28 august, în Adunarea Națională franceză au început dezbaterile în problema tratatului „comunității defensive europene“.

Jules Moch, raportorul Comisiei pentru afacerile externe a Adunării Naționale, a subliniat că tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană” contravine principalelor prevederi ale constituției Republicii Franceze, implică o serioasă încălcare a suveranității naționale. Dacă acest tratat ar fi tradus în viață, a declarat el, parlamentul francez ar fi lipsit, de pildă de asemenea prerogative importante cum sînt dreptul de a determina durata serviciului militar, de a stabili efectivul armatei, soldele militarilor, de a stabili cheltuielile militare. Ministrul Afacerilor Externe ar pierde dreptul de a duce tratative cu privire la ajutor străin pentru Franța și de a întreține relații cu state care nu fac parte din „comunitatea defensivă europeană” în problemele care intră în competența organelor conducătoare ale acestei „comunități”.

Ar fi ciuntite chiar și prerogativele consfințite prin constituție ale președintelui republicii și ale ministrului Apărării Naționale. Jules Moch a declarat că tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană” în actuala sa formă contravine tratatului franco-sovietic încheiat în 1944 la Moscova, acordurilor de la Yalta și Potsdam și chiar acordurilor încheiate între țările occidentale la Londra în 1947, deoarece toate aceste tratate și a-

corduri prevăd dezarmarea și demilitarizarea deplină a Germaniei.

Jules Moch, a declarat de asemenea că în urma traducerii în viață a tratatului, Germania occidentală va obține în curînd supremația asupra Franței și că forțele ei armate vor fi de 2—3 ori mai mari decît forțele franceze.

Avînd fără îndoială în vedere presiunea exercitată de S.U.A. asupra Franței, Jules Moch a adăugat: „Nu uit dezamăgirea pe care votul parlamentului o va provoca aliaților Franței. Dar se poate oare ignora voința clar exprimată a Franței? Se vorbește de înarmarea Germaniei printr-un acord bilateral, sau de intrarea Germaniei în Uniunea nord-atlantică... Dar aliații nu pot adopta asemenea hotărîri fără consimțămîntul Franței”.

Jules Moch a declarat că Comisia pentru afacerile externe, în numele căreia vorbește, a ajuns la concluzia că este necesar să se respingă proiectul de lege cu privire la ratificarea tratatului „comunității defensive europene”.

PARIS (Agerpres). — După prezentarea raportului de către Jules Moch au mai luat cuvîntul o serie de deputați care, vorbind în numele diferitelor comisii parlamentare, au exprimat punctul de vedere al acestora în problema C.D.E.

Max Lejeune, președintele comisiei pentru apărare, a declarat că adoptarea tratatului comunității defensive europene ar duce la refacerea armatei germane și la dizlocarea armatei franceze.

A luat apoi cuvîntul Jean Palew-

ski, care a prezentat în numele comisiei juridice un raport în care a criticat proiectul C.D.E. subliniind că ratificarea acestuia ar duce la o încălcare a constituției.

Președintele comisiei juridice, Moro-Giafferri, a declarat că Adunarea nu are dreptul să ratifice tratatul armatei europene deoarece constituția admite limitarea suveranității Statului Francez numai în anumite condiții care nu există în momentul de față. În consecință, o ratificare a tratatului C.D.E. ar fi neconstituțională.

În numele comisiei financiare a luat cuvîntul Max Brusset, care a arătat că tratatul C.D.E. ar avea consecințe nefaste pentru viața economică a țării.

După declarațiile lui Brusset, ședința a fost întreruptă. Dezbaterile au fost reluate duminică dimineața.

Primul a luat cuvîntul raportorul comisiei parlamentare pentru producția industrială, Lapie (socialist). El a declarat că comisia propune respingerea tratatului de la Paris ale cărui articole economice le consideră drept „cele mai primejdioase”.

După aceea, s-a dat cuvîntul deputatului Apithy (republican independent). În numele comisiei parlamentare pentru problemele teritoriilor de peste mări, el a propus respingerea tratatului cu privire la „armata europeană”.

După ce au fost audiate rapoartele tuturor celor șase comisii ale Adunării Naționale, s-a dat cuvîntul președintelui Consiliului de Miniștri, Mendès-France.

tratatului „armatei europene”.

În comunicatul dat publicității de conducerea partidului socialist se recunoaște că în cadrul partidului s-a creat o „situație dramatică”, provocată de faptul că un mare număr de deputați socialiști au votat, în ciuda ordinelor primite din par-

tea liderilor lor, împotriva comunității defensive europene. Ziarul „Le Parisien Libéré” scrie că „în partidul socialist există în prezent o gravă criză internă”, fapt care este subliniat și de o serie de alte ziare franceze ca de pildă „Franc Tireur” și „Le Figaro”.

Declarația lui Eisenhower și Dulles

WASHINGTON (Agerpres). — După ce Adunarea Națională franceză a respins tratatul „comunității defensive europene”, președintele Eisenhower a făcut o declarație în care recunoaște că hotărîrea parlamentului francez constituie un grav eșec al politicii americane.

După cum subliniază United Press, „președintele Eisenhower și-a exprimat față de acțiunea parlamentului francez”.

„Nu se poate nega faptul, a declarat Eisenhower, că respingerea tratatului C.D.E. de către francezii constituie un eșec serios al efortului comun al țărilor occidentale... Da, am suferit un eșec”.

★

WASHINGTON (Agerpres). — După cum anunță agenția United Press, secretarul de stat Foster Dulles a făcut o declarație în legătură cu respingerea de către Franța a tratatului C.D.E.

Secretarul de stat a declarat că votul Adunării Naționale franceze „impune reevaluarea politicii externe a S.U.A.” și a cerut convocarea grabnică a consiliului miniștrilor țărilor N.A.T.O., precum și noi consultări cu cancelarul Adenauer.

Dulles a insistat pentru restabilirea neîntîrziată a suveranității Germaniei occidentale spre a-i da posibilitatea să se reînarmeze cît mai repede.

Din cuprinsul raionului nostru

Toate forțele pentru terminarea treieriișului

Oamenii muncii de pe ogoarele raionului nostru desfășoară în aceste zile o muncă susținută în vederea terminării grabnice a treieriișului. Pînă în ziua de 2 septembrie în raion s-au treierat peste 67% din păioase. În fruntea muncilor de treieriiș se situează comunele Ciugud, Cricău, Galda de Jos, Sintimbru, Bărăbanț și altele, care au obținut succese de seamă la treieriiș, unele chiar și terminînd.

Față de timpul înaintat în care ne găsim și de condițiile bune ce există pentru efectuarea acestor lu-

crări, unele comune sînt rămase mult în urmă. Așa de pildă, în Zlatna, Meteș, Stremț, Mihalt, Hăpria și altele nu este folosită la maximum capacitatea batozelor, din care cauză treieriișul este întîrziat. În aceste comune se pune drept sarcină principală comitetelor executive și organizațiilor de bază de a lua toate măsurile de grabire a treieriișului, mobilizînd țăranii muncitori spre a folosi timpul prielnic, din plin, precum și întreaga capacitate de lucru a batozelor.

Cînd lipsește răspunderea

Conducerea S.M.T.-ului Alba privește uneori cu ușurință nepermisă problema bunei funcționări a tractoarelor și batozelor și dă dovadă de comoditate în lichidarea unor lipsuri, ce se ivesc pe teren. Așa se explică, de ce în multe rînduri unele batoze ale S.M.T.-ului, din cauza slabei aprovizionări cu carburanți, nu au putut lucra. Un astfel de caz s-a întîmplat și

săptămîna trecută în comuna Berghin, unde din lipsă de carburanți, batoza nu a putut lucra 2 zile la rînd, deși conducerea S.M.T. a fost anunțată înainte cu 7 zile să facă aprovizionarea cu carburanți. Asemenea situații s-au petrecut și la Bărăbanț și în alte comune.

Conducerea S.M.T.-ului are datoria de a lichida din rădăcini asemenea lipsuri care frînează buna desfășurare a treieriișului.

O nouă întovărășire agricolă în raion

Ultimele comunei Bărăbanț aveau, duminică trecută, un aspect sărbătoreț. Covoare lucrate frumos au fost așezate la porți, iar cînd s-a apropiat amiaza zilei, grupuri de țăranii muncitori au început să se îndrepte spre cîminul cultural. Vestea că 24 de familii de țăranii muncitori din comună au hotărît să pună bazele unei întovărășiri agricole s-a răspîndit repede pînă și în satele vecine.

În sala cîminului cultural era o liniște deosebită. Țăranii muncitori ascultau atenți darea de seamă prezentată de comitetul de inițiativă asupra felului cum s-a desfășurat munca pentru formarea întovărășirii agricole. Comuniști ca Fara Gligor, Aldea Timoftei, Bercea Ștefan, deputata Crișan Cristina și alții, au dus o muncă stăruitoare lămurind țăranii muncitori din comună despre foloasele lucrării în comun a pămîntului. În același timp ei au demascat fără cruțare pe unele unelte ale chiburilor ca Dărămuș Ion, Cîlea

Traian, Comșa Teodor și alții, care au încercat să zădărnicească înființarea întovărășirii.

Cu prilejul inaugurării noii întovărășiri, numeroși țărani muncitori care au intrat în întovărășire, au luat cuvîntul și s-au angajat să muncească neobosit pentru întărirea și dezvoltarea continuă a tinereii întovărășiri. Țăranul muncitor Tripsa Dumitru, de pildă, luînd cuvîntul a arătat că este pe deplin convins că în întovărășire va dobîndi recolte mai bogate, datorită faptului că pămîntul va fi lucrat după sfatul agronomilor și cu unelte mecanizate. El s-a angajat să lămurască și pe alți țărani muncitori spre a porni pe drumul gospodăriei colective și a întovărășirii agricole.

În fruntea întovărășirii „23 August 1944” din Bărăbanț, a fost ales un comitet de conducere format din oameni harnici care să conducă bine activitatea în întovărășire.

Prima zi de școală

În dimineața răcoasă a zilei de 1 septembrie inimile tuturor copiilor școlari din raionul nostru erau pline de bucurie. Mult așteptata zi de începere a anului școlar a sosit. Pe străzile orașului Alba-Iulia șiruri de copii se scurg, unii după alții, îndreptîndu-se spre școlile unde cu cîteva zile mai înainte fuseseră înscrși pentru a urma noul an de învățămînt. Alături de școlarii mai mari, au mers și viitorii școlari ai clasei I-a, băieți și fete, conduși de părinții lor.

La școala Nr. 2 mixtă de 7 ani cu limba de predare maghiară din Alba-Iulia, viitorii elevi ai clasei I-a au fost primiți cu flori de către elevii clasei a VII-a și conduși în clasă unde pentru prima oară au pășit. A urmat apoi deschiderea anului școlar în cadru festiv. Cu mare atenție au ascultat elevii din toate clasele cuvintele tovarășului director Zări Ioan, care a vorbit despre grija partidului și guvernului ce o poartă tuturor copiilor din țara noastră, despre multiplele condiții create în învățămîntul de stat. Urmînd apoi un scurt program ar-

tistic, micuța Nagy Ana Maria a recitat poezia cu titlul „Prima zi de școală”.

Cu săliile claselor curățite și frumos pavoazate cu tablouri și lozinci au fost așteptați și copiii școlii elementare Nr. 1 Alba-Iulia. Copiii priveau pe profesori și profesoare, cu aceeași dragoste ca pe niște părinți ai lor. Poezia recitată de eleva Bucuman Elena din clasa II-a „Bun găsit școală iubită” a entuziasmat pe toți copiii și profesorii acestei școli care au început un nou an de muncă.

— Niciodată n-au fost create astfel de condiții pentru copiii școlari, a spus tovarășul Radu Mihaș, tatăl elevului Radu Ion din clasa II-a. Datoria noastră, a părinților, este de a sprijini pe toate căile munca profesorilor, încît copiii noștri să-și poată însuși cunoștințe cît mai bogate.

Tot la fel au fost așteptați și primiți toți elevii școlilor elementare și de liceu din oraș și raion.

Cadrele didactice își înzeces eforturile, pentru a da patriei un tineret educat și bine pregătit.